KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2022/126

(2021. gada 7. decembris),

ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/2115 papildina ar prasībām, kuras piemērojamas konkrētu veidu intervences pasākumiem, ko dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos 2023.–2027. gadam noteikušas atbilstīgi minētajai regulai, kā arī ar noteikumiem par īpatsvaru, ko piemēro laba lauksaimnieciskā un vidiskā stāvokļa (LLVS) 1. standarta vajadzībām

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/2115 (2021. gada 2. decembris), ar ko izveido noteikumus par atbalstu stratēģiskajiem plāniem, kuri dalībvalstīm jāizstrādā saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP stratēģiskie plāni) un kurus finansē no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1305/2013 un (ES) Nr. 1307/2013 ([1]), un konkrēti tās 4. panta 8. punktu, 13. panta 3. punktu, 37. panta 5. punktu, 38. panta 5. punktu un 39. panta 3. punktu un 45. panta a)–i) punktu, 56. panta a), b) un c) punktu un 84. panta a) un b) punktu,

tā kā:

(1) Regula (ES) 2021/2115 nosaka jaunu tiesisko regulējumu kopējai lauksaimniecības politikai (KLP), lai uzlabotu to, kādā veidā tā īsteno Līgumā par Eiropas Savienības darbību izvirzītos Savienības mērķus. Regula precizē šos Savienības mērķus, kas sasniedzami ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP), un definē intervences pasākumu veidus, kā arī Savienības vienotās prasības dalībvalstīm, vienlaikus dodot tām iespēju elastīgi izstrādāt intervences pasākumus, kas iekļaujami to KLP stratēģiskajos plānos.

(2) Lai panāktu KLP un iekšējā tirgus vienoto raksturu, Regula (ES) 2021/2115 pilnvaro Komisiju pieņemt papildu prasības KLP stratēģiskajos plānos nosakāmo intervences pasākumu izstrādei tiešo maksājumu jomā dažās lauksaimniecības nozarēs, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1308/2013 ([2]), un lauku attīstības jomā, kā arī vienotus noteikumus par īpatsvaru, ko minētajās jomās piemēro laba lauksaimnieciskā un vidiskā stāvokļa (LLVS) 1. standarta vajadzībām. Visas šīs papildu prasības dalībvalstīm jāapsver, izstrādājot savus KLP stratēģiskos plānus, kas aptver visas attiecīgās jomas, un tādējādi visas šīs prasības būtu jāiekļauj šajā regulā.

(3) Attiecībā uz intervences pasākumiem, kas dalībvalstīm jānosaka savos KLP stratēģiskajos plānos tiešo maksājumu jomā, būtu jānosaka papildu prasības intervences pasākumiem attiecībā uz kaņepēm un kokvilnu. Maksājumu piešķiršanas priekšnoteikumam vajadzētu būt no konkrētām kaņepju šķirnēm iegūtu sertificētu sēklu izmantošanai.

(4) Turklāt būtu jānosaka kaņepju šķirņu noteikšanas un to tetrahidrokanabinola (*THC*) satura verifikācijas kārtība, kas minēta Regulas (ES) 2021/2115 4. panta 4. punkta otrajā daļā. *THC* satura verifikācija ir vajadzīga, lai aizsargātu Savienības finanšu intereses, bet ir arī stratēģiski svarīgi saglabāt sabiedrības veselību un panākt saskaņotību ar citu tiesisko regulējumu, proti, krimināltiesībām nelikumīgu narkotisko vielu kontrabandas jomā, kā arī starptautiskajām saistībām, piemēram, kā noteikts Vienotajā konvencijā par narkotiskajām vielām ([3]). Tādējādi būtu jāparedz noteikumi, ar ko, lai nodrošinātu rezultātu salīdzināmību, saskaņo dalībvalstu metodes un kārtību kaņepju šķirņu verifikācijai un *THC* satura kvantitatīvai noteikšanai kaņepēs.

([1]) OV L 435, 6.12.2021., 1. lpp.

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

([3]) https://www.unodc.org/unodc/en/treaties/single-convention.html.

(5) Lai *THC* satura noteikšana kaņepēs būtu iedarbīga un uzticama, jānosaka periods, kura laikā šķiedras ieguvei paredzētas kaņepes nedrīkst novākt pēc ziedēšanas.

(6) Skaidrības un juridiskās noteiktības interesēs, kad divus secīgus gadus tiek pārsniegts kādas šķirnes *THC* saturs, kas minēts Regulas(ES) 2021/2115 4. panta 4. punkta otrajā daļā, dalībvalstīm būtu jāveic vajadzīgie pasākumi, lai savlaicīgi informētu uzņēmumus, ka minētās šķirnes audzēšana nedod tiesības saņemt tiešos maksājumus.

(7) Noteikumos par kaņepju šķirņu verificēšanu un *THC* satura kvantitatīvo noteikšanu būtu jāņem vērā, ka kaņepes var audzēt kā pamatkultūru vai kā starpkultūru. Šajā kontekstā ir lietderīgi norādīt definīciju, kas ir kaņepes, kuras audzē kā starpkultūru.

(8) Regulas (ES) 2021/2115 III sadaļas II nodaļas 3. iedaļas 2. apakšiedaļā ir paredzēts kultūratkarīgais maksājums par kokvilnu. Būtu jānosaka noteikumi un nosacījumi lauksaimniecības zemju un šķirņu apstiprināšanai šā maksājuma vajadzībām. Turklāt jānosaka papildu nosacījumi, lai panāktu minimālu aktivitāti atbilstoši atbalsta mērķim.

(9) Regulas (ES) 2021/2115 36. pantā minētajām dalībvalstīm starpnozaru kokvilnas audzēšanas organizācijas jāapstiprina, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kas saistīti ar to darbības mērogu un iekšējo organizāciju. Starpnozaru organizācijas darbības mērogs būtu jānosaka, ņemot vērā prasību, ka organizācijā ietilpstošajam kokvilnas attīrīšanas uzņēmumam ir jāspēj pieņemt pietiekamu daudzumu piegādātās neattīrītās kokvilnas.

(10) Būtu jāparedz konkrēti pienākumi lauksaimniekiem kā starpnozaru organizāciju biedriem. To mērķis ir veicināt lauksaimnieku dalības administrēšanu un kontroli, kā arī uzlabot organizāciju darbības potenciālo efektivitātes pieaugumu, kas izriet no to biedru skaita un mērķorientētā darba.

(11) Papildu prasības attiecībā uz investīcijām, agrovides un klimata intervences pasākumiem, izaugsmes vadību, noieta veicināšanu, saziņu un tirgvedību, kopieguldījumu fondiem, augļu dārzu, olīvu audžu vai vīndārzu vēlreizēju apstādīšanu pēc obligātās izaršanas, priekšlaicīgu ražas novākšanu un ražas nenovākšanu, ražas un produkcijas apdrošināšanu, izņemšanu no tirgus galamērķiem, kas nav bezmaksas izplatīšana, un kopīgu uzglabāšanu būtu jānosaka dalībvalstu norādāmajiem intervences pasākumiem KLP stratēģiskajos plānos augļu un dārzeņu nozarē, biškopības nozarē, vīna nozarē, apiņu nozarē, olīveļļas un galda olīvu nozarē, kā arī citās nozarēs, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta f) punktā. Turklāt būtu jāparedz noteikumi par atbalsta formām un izdevumu veidiem, to vidū vienoto likmju un vienības izmaksu vai fiksētu summu likmju izmantošanu, kā arī par administratīvajām un personāla izmaksām. Pareizas finanšu pārvaldības un tiesiskās noteiktības nolūkos būtu jāsagatavo saraksts ar izdevumiem, kas varētu nebūt ietverti KLP stratēģiskajos plānos, un neizsmeļošs saraksts ar izdevumiem, kas varētu būt ietverti augļu un dārzeņu, biškopības, vīna, apiņu, olīveļļas un galda olīvu nozarē, kā arī citās nozarēs.

(12) Turklāt, lai ņemtu vērā nozarēm specifiskās iezīmes, būtu jāparedz konkrēti noteikumi par dažiem nozariskās intervences pasākumu veidiem augļu un dārzeņu, biškopības, vīna, apiņu un lauksaimniecības dzīvnieku nozarē.

(13) Attiecībā uz tādu nozariskās intervences pasākumu veidiem, kurus ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības, transnacionālas ražotāju organizācijas, transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības vai ražotāju grupas pārvalda ar darbības programmu starpniecību, augļu un dārzeņu, olīveļļas un galda olīvu, kā arī citās nozarēs būtu jāparedz konkrēti noteikumi par produktu klāstu un izņemšanu no tirgus bezmaksas izplatīšanai un transporta un pirmsrealizācijas sagatavošanas izmaksām, ņemot vērā šā intervences pasākuma potenciālo svarīgumu. Konkrētāk, lai nodrošinātu, ka izņemšana no tirgus nekļūst par produktu noieta pastāvīgu alternatīvu, kas aizstāj to laišanu tirgū, būtu jānosaka maksimālais atbalsta apmērs izņemšanai no tirgus. Visos gadījumos līdzīgu iemeslu dēļ ir jānosaka kvantitatīvs izņemšanas ierobežojums katram produktam katrā ražotāju organizācijā. Turklāt būtu jāparedz konkrēti noteikumi par izņemtu produktu galamērķiem, izņemtu produktu saņēmējiem piemērojamiem nosacījumiem un relevantiem standartiem, kuri jāizpilda izņemtiem produktiem.

(14) Lai sekmētu nozariskās intervences pasākumu izmantošanu ar darbības programmu starpniecību, būtu jānosaka tirgū laistās ražotāju organizāciju produkcijas vērtības aprēķināšanas metode, arī vienotas likmes izmantošana, ar mērķi aprēķināt pārstrādei paredzētu augļu un dārzeņu vērtību. Tirgū laistās produkcijas vērtības aprēķināšanas metodē būtu jāņem vērā ikgadējās svārstības vai datu nepietiekamība par jaunatzītām organizācijām vai grupām. Lai novērstu shēmas ļaunprātīgu izmantošanu, nevajadzētu atļaut ražotāju organizācijām programmas laikā mainīt atsauces perioda noteikšanai izmantoto metodiku.

(15) Lai nodrošinātu intervences pasākumu veidu veiksmīgu darbību augļu un dārzeņu nozarē, būtu lietderīgi noteikt konkrētus mērķus saistībā ar agrovides un klimata intervences pasākumiem.

(16) Būtu jāpieņem noteikumi par valstu finansiālo palīdzību, ko dalībvalstis var piešķirt tajos reģionos, kuros augļu un dārzeņu ražotāju organizētības pakāpe ir īpaši zema, ietverot noteikumus par to, kā tiek aprēķināta organizētības pakāpe un kā tiek apstiprināta zema organizētības pakāpe.

(17) Lai nodrošinātu intervences pasākumu veidu veiksmīgu darbību biškopības nozarē, būtu jāparedz noteikumi par stropiem.

(18) Lai nodrošinātu intervences pasākumu veidu veiksmīgu darbību vīna nozarē, ir lietderīgi izstrādāt neizsmeļošu tādu operatoru sarakstu, kas var būt labumguvēji dažādu veidu intervences pasākumos. Jāparedz arī dažas īpašas atbalsttiesīguma prasības attiecībā uz intervences pasākumu veidu "vīndārzu pārstrukturēšana un pārveidošana", "priekšlaicīga ražas novākšana" un "ražas apdrošināšana" labumguvējiem, publisko tiesību subjektiem un privātiem uzņēmumiem. Turklāt ir lietderīgi izslēgt no Savienības atbalsta ražotājus, kas audzē nelikumīgus stādījumus vai apstrādā neatļautas stādījumu platības.

(19) Lai nodrošinātu Savienības līdzekļu pareizu izlietojumu, ir jāparedz noteikumi par izdevumiem, kas saistīti ar "vīndārzu vēlreizēju apstādīšanu veselības vai fitosanitāru apsvērumu dēļ" vīna nozarē. Konkrētāk, ir lietderīgi paredzēt, ka šādi izdevumi nepārsniedz noteiktu summu no kopējiem gada izdevumiem par vīndārzu pārstrukturēšanu un pārveidošanu, ko attiecīgajā finanšu gadā maksā attiecīgā dalībvalsts. Būtu arī jāprecizē, ka izaršanas un negūto ienākumu kompensēšanas izmaksām nevajadzētu būt atbalsttiesīgiem izdevumiem saskaņā ar šo intervences pasākumu, kura vienīgais mērķis ir segt vēlreizējās apstādīšanas izmaksas pēc obligātajiem fitosanitārajiem pasākumiem.

(20) Attiecībā uz intervences pasākumiem "vīndārzu pārstrukturēšana un pārveidošana" un "priekšlaicīga ražas novākšana" ir lietderīgi paredzēt noteikumus par platību mērīšanu, it īpaši tādēļ, lai noteiktu, kas atbilst ar vīnogulājiem apstādītajai platībai, jo tam ir īpaša nozīme, ja atbalstu izmaksā, pamatojoties uz platībatkarīgām vienības izmaksu standartlikmēm.

(21) Lai nodrošinātu intervences pasākumu veidu veiksmīgu darbību apiņu nozarē, ir lietderīgi paredzēt noteikumus par Savienības finansiālās palīdzības aprēķināšanu.

(22) Lai nodrošinātu intervences pasākumu veidu veiksmīgu darbību lauksaimniecības dzīvnieku nozarē, ir lietderīgi paredzēt noteikumus par ganāmpulka atjaunošanu pēc obligātas nokaušanas vai dabas katastrofu izraisītu zaudējumu dēļ.

(23) Nosacījumiem, ko piemēro saistībām saimniecībā saglabāt apdraudētas augu un dzīvnieku šķirnes, kam draud ģenētiskā erozija, un ģenētisko resursu saglabāšanai, ilgtspējīgai izmantošanai un attīstīšanai lauksaimniecībā un mežsaimniecībā, būtu jāsekmē Regulas (ES) 2021/2115 6. panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā noteikto konkrēto KLP vides un klimata mērķu sasniegšana. Jo īpaši tiem būtu jāapmierina vajadzība panākt ģenētiskās daudzveidības aizsardzību, saglabāšanu un veicināšanu.

(24) Dzīvnieku labturības līmenis būtu jāuzlabo, nodrošinot atbalstu lauksaimniekiem, kuri apņemas ievērot augstākus dzīvnieku audzēšanas standartus, kas pārsniedz relevantās obligātās prasības. Ja tiek noteiktas dzīvnieku labturības saistības, lai nodrošinātu augstākus ražošanas metožu standartus, šīs jomas ir jādefinē. To darot, būtu jānovērš dzīvnieku labturības saistību pārklāšanās ar lauksaimniecības standartpraksi, jo īpaši ar vakcināciju kā daļu no patoloģiju profilakses.

(25) Valstī atzītas kvalitātes shēmas var dot patērētājiem produkta vai apstrādes procesa kvalitātes un raksturīgo iezīmju garantiju. Lai optimizētu atbalstu saskaņā ar lauku attīstības intervences pasākumiem, būtu jānosaka galaprodukta specifiskuma, shēmas piekļūstamības, saistošu produkta specifikāciju verifikācijas, shēmas pārredzamības un produktu izsekojamības kritēriji. Ņemot vērā kokvilnas kā lauksaimniecības produkta specifiku, atbalstam būtu jāaptver arī valsts kokvilnas kvalitātes shēmas.

(26) Lai atbalstītu brīvprātīgās lauksaimniecības produktu sertifikācijas shēmas, ko dalībvalstis atzīst saskaņā ar lauku attīstības intervences pasākumiem un kas ir saskaņotas ar nozares intervences pasākumiem, būtu jānosaka noteikti objektīvi kritēriji.

(27) Lai panāktu vienādus nosacījumus attiecībā uz Regulas (ES) 2021/2115 III pielikumā minēto īpatsvaru, ko piemēro laba lauksaimnieciskā un vidiskā stāvokļa (LLVS) 1. standarta vajadzībām, būtu jāparedz noteikumi par paņēmienu, kā noteikt atsauces īpatsvaru un ilggadīgo zālāju ikgadējo īpatsvaru, kā arī līmeni, kurā tos var paredzēt.

(28) Lai panāktu ilggadīgo zālāju daļas aizsardzību, būtu arī jānosaka, ka dalībvalstīm vajadzētu veikt pasākumus, lai nodrošinātu platību atkārtotu pārveidošanu gadījumos, kad ilggadīgo zālāju daļa ir kļuvusi mazāka par 5 % robežvērtību. Tomēr gadījumos, kad ilggadīgo zālāju absolūtā platība paliek relatīvi stabila vai kad šo zālāju daļas robežvērtība tiek pārsniegta platības pārveidošanas rezultātā vides un klimata mērķu dēļ, jo īpaši platību apmežošanas un mitruma atjaunošanas dēļ, būtu jāparedz atkāpes.

(29) Tā kā dalībvalstīm, kad tās izstrādā savus KLP stratēģiskos plānus, jāņem vērā šajā regulā paredzētie noteikumi, šai regulai būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

PRIEKŠMETS

1. pants

Priekšmets

Šī regula papildina Regulu (ES) 2021/2115 ar:

a) papildu prasībām attiecībā uz konkrētiem intervences pasākumu veidiem, ko dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos laikposmam no 2023. gada 1. janvāra līdz 2027. gada 31. decembrim noteikušas:

   i) tiešo maksājumu veidā par kaņepju un kokvilnas audzēšanu;

   ii) Regulas (ES) 2021/2115 42. pantā minētajās lauksaimniecības nozarēs;

   iii) ģenētiskajiem resursiem un dzīvnieku labturībai vides, klimata un citu pārvaldības saistību satvarā un kvalitātes shēmām lauku attīstības jomā;

b) noteikumiem par īpatsvaru, ko piemēro laba lauksaimnieciskā un vidiskā stāvokļa (LLVS) 1. standarta vajadzībām.

II SADAĻA

PAPILDU PRASĪBAS PAR NOTEIKTIEM TIEŠO MAKSĀJUMU INTERVENCES PASĀKUMU VEIDIEM

I NODAĻA

Kaņepes

2. pants

Papildu atbalsttiesīguma prasības

Kad dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos nosaka Regulas (ES) 2021/2115 4. panta 1. punktā paredzētās definīcijas, dalībvalstis turklāt noteic, ka maksājumu piešķiršana kaņepju ražošanā ir atkarīga no tādu kaņepju šķirņu sēklu izmantošanas, kas atbilst šādām prasībām:

a) saskaņā ar Padomes Direktīvas 2002/53/EEK ([4]) 17. pantu šīs šķirnes katra tā gada, par kuru tiek piešķirts maksājums, 15. martā ir iekļautas lauksaimniecības augu šķirņu kopējā katalogā un publicētas;

b) šo šķirņu Δ9-tetrahidrokanabinola saturs (turpmāk "*THC* saturs") divus secīgus gadus nav pārsniedzis robežvērtību, kas noteikta Regulas (ES) 2021/2115 4. panta 4. punkta otrajā daļā;

c) tās ir sertificētas saskaņā ar Padomes Direktīvu 2002/57/EK ([5]) vai — attiecībā uz saglabājamo kaņepju šķirnēm – saskaņā ar Komisijas Direktīvas 2008/62/EK ([6]) 10. pantu.

3. pants

Kaņepju šķirņu verifikācija un* THC *satura kvantitatīvā noteikšana

1. Dalībvalstis izveido tādu verifikācijas sistēmu *THC* satura noteikšanai kaņepju šķirnēs, kas ļauj tām piemērot I pielikumā izklāstīto kaņepju šķirņu verifikācijas metodi un kvantitatīvi noteikt *THC* saturu kaņepju šķirnēs.

2. Dalībvalsts kompetentā iestāde kārto uzskaiti par konstatēto *THC* saturu. Šajā uzskaitē attiecībā uz katru šķirni iekļauj vismaz katra parauga *THC* saturu, kas izteikts procentos ar divām zīmēm aiz komata, izmantoto procedūru, veikto testu skaitu, norādi par parauga ņemšanas vietu un valsts līmenī veiktajiem pasākumiem.

3. Ja visu attiecīgās šķirnes paraugu vidējais *THC* saturs pārsniedz Regulas (ES) 2021/2115 4. panta 4. punkta otrajā daļā noteikto saturu, nākamajā pieprasījumu gadā attiecībā uz konkrēto šķirni dalībvalstis izmanto šīs regulas I pielikumā aprakstīto B procedūru. Minēto procedūru izmanto arī turpmākajos pieprasījuma gados, ja vien visu attiecīgās šķirnes analīžu rezultāti neliecina, ka *THC* saturs ir zemāks par to, kas noteikts Regulas (ES) 2021/2115 4. panta 4. punkta otrajā daļā.

([4]) Padomes Direktīva 2002/53/EEK (2002. gada 13. jūnijs) par lauksaimniecības augu sugu šķirņu kopējo katalogu (OV L 193, 20.7.2002., 1. lpp.).

([5]) Padomes Direktīva 2002/57/EK (2002. gada 13. jūnijs) par eļļas augu un šķiedraugu sēklu tirdzniecību (OV L 193, 20.7.2002., 74. lpp.).

([6]) Komisijas Direktīva 2008/62/EK (2008. gada 20. jūnijs), ar ko paredz atsevišķas atkāpes saistībā ar to lauksaimniecības savvaļas sugu un šķirņu, atzīšanu, kuras ir dabiskā veidā pielāgotas vietējiem un reģionālajiem apstākļiem un ko apdraud ģenētiska erozija, un minēto savvaļas sugu un šķirņu sēklu un sēklas kartupeļu tirdzniecību (OV L 162, 21.6.2008., 13. lpp.).

4. Ja otro gadu pēc kārtas visu attiecīgās šķirnes paraugu vidējais *THC* saturs pārsniedz Regulas (ES) 2021/2115 4. panta 4. punkta otrajā daļā noteikto līmeni, dalībvalstis līdz nākamā pieprasījuma gada 15. janvārim informē Komisiju par attiecīgās šķirnes nosaukumu. Sākot no nākamā pieprasījuma gada, attiecīgās šķirnes audzēšana nedod tiesības saņemt tiešos maksājumus attiecīgajā dalībvalstī.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc paziņojuma, kas izdarīts atbilstīgi šā panta 4. punktam, kaņepju ražotāji savlaicīgi tiek informēti par to kaņepju šķirņu nosaukumu, par kurām nav tiesību saņemt tiešo maksājumu saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2115 4. panta 4. punkta otro daļu, un to dara, publiskojot šo informāciju ne vēlāk kā vienotā pieteikuma iesniegšanas dienā.

4. pants

Starpkultūra

Šajā nodaļā "kaņepes, ko audzē kā starpkultūru", ir kaņepes, kas iesētas pēc attiecīgā gada 30. jūnija.

5. pants

Audzēšanas prasības

Kaņepju kultūras vismaz 10 dienas pēc noziedēšanas turpina audzēt parastos augšanas apstākļos saskaņā ar vietējo praksi tā, lai varētu veikt šā panta piemērošanai vajadzīgās pārbaudes.

Kaņepes, ko audzē kā starpkultūru, turpina audzēt parastos augšanas apstākļos saskaņā ar vietējo praksi vismaz līdz veģetācijas perioda beigām.

Dalībvalstis var atļaut novākt kaņepju ražu, pirms beidzas 10 dienu laikposms pēc noziedēšanas, ja ražu novāc pēc ziedēšanas sākuma un inspektori norāda, kuras katra attiecīgā lauka reprezentatīvās daļas turpina audzēt vēl vismaz 10 dienas pēc noziedēšanas, lai varētu veikt pārbaudi saskaņā ar I pielikumā noteikto metodi.

II NODAĻA

Kokvilna

6. pants

Lauksaimniecības zemju apstiprināšana kokvilnas ieguvei

Dalībvalstis, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 36. pantā, savos KLP stratēģiskajos plānos nosaka objektīvus kritērijus lauksaimniecības zemes apstiprināšanai atbilstīgi šīs regulas 37. panta 3. punktam.

Šos kritērijus nosaka, pamatojoties uz vienu vai vairākiem turpmāk norādītajiem elementiem:

a) to reģionu lauksaimniecības ekonomika, kuros kokvilna ir galvenais kultūraugs;

b) attiecīgo teritoriju augsne un klimats;

c) apūdeņošanas ūdeņu apsaimniekošana;

d) videi draudzīgas augsekas sistēmas un audzēšanas metodes.

7. pants

Šķirņu apstiprināšana sēšanai

Regulas (ES) 2021/2115 36. pantā minētās dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos nosaka, kuras šķirnes, kas reģistrētas lauksaimniecības augu šķirņu kopējā katalogā, kurš paredzēts Direktīvā 2002/53/EK, un pielāgotas to tirgus vajadzībām, ir atļautas sēšanai.

8. pants

Papildu nosacījumi kultūratkarīgā maksājuma saņemšanai par kokvilnu

Regulas (ES) 2021/2115 37. panta 1. punktā norādītajiem kultūratkarīgajiem maksājumiem par kokvilnu šīs regulas 36. pantā minētās dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos norāda minimālo augu blīvumu apsētajā platībā, un tas tiek noteikts uz augsnes un laikapstākļu un — attiecīgā gadījumā — uz konkrētu reģionālu iezīmju pamata.

9. pants

Starpnozaru organizāciju apstiprināšana

1. Starpnozaru organizācijas apstiprinājumu Regulas (ES) 2021/2115 39. panta 1. punkta nozīmē dalībvalsts, kurā atrodas kokvilnas attīrīšanas uzņēmumi, piešķir uz viena gada periodu, kas sākas savlaicīgi pirms konkrētā gada sēšanas sezonas, un ja organizācija izpilda šādus kritērijus:

a) tā aptver vismaz 4 000 ha, kas atbilst visiem apstiprināšanas kritērijiem, kā norādīts šīs regulas 6. pantā;

b) saskaņā ar valsts un Eiropas Savienības noteikumiem tā ir pieņēmusi iekšējās kārtības noteikumus, jo īpaši attiecībā uz dalības nosacījumiem un dalības maksām.

2. Ja konstatē, ka apstiprināta starpnozaru organizācija vairs neatbilst 1. punktā paredzētajiem apstiprināšanas kritērijiem, dalībvalsts, kas piešķīrusi apstiprinājumu, to atsauc, ja vien attiecīgo kritēriju neizpildīšana netiek novērsta līdz termiņam, kas dalībvalstij jānosaka atsaukuma lēmumā. Atbildīgās dalībvalsts kompetentā iestāde iepriekš paziņo starpnozaru organizācijai par nolūku atsaukt apstiprinājumu, norādot arī atsaukuma iemeslus. Tā starpnozaru organizācijai dod iespēju iesniegt savus apsvērumus periodā, kas norādīts paziņojumā par plānoto atsaukumu.

Lauksaimnieki, kuri ir tādas apstiprinātas starpnozaru organizācijas biedri, kuras apstiprinājums ir atsaukts saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, nav tiesīgi saņemt Regulas (ES) 2021/2115 40. panta 2. punktā paredzēto kultūratkarīgā maksājuma par kokvilnu palielinājumu.

10. pants

Kokvilnu ražojošo lauksaimnieku pienākumi

1. Lauksaimnieks var būt tikai vienas tādas apstiprinātas starpnozaru organizācijas biedrs, kas minēta Regulas (ES) 2021/2115 39. panta 1. punktā.

2. Lauksaimniekam, kas ir apstiprinātas starpnozaru organizācijas biedrs, izaudzētā kokvilna ir jāpiegādā tikai kokvilnas attīrīšanas uzņēmumam, kas pieder tai pašai organizācijai.

3. Lauksaimnieku dalība apstiprinātā starpnozaru organizācijā ir brīvprātīga.

III SADAĻA

PAPILDU PRASĪBAS NOTEIKTIEM INTERVENCES PASĀKUMU VEIDIEM NOZARĒS, KAS MINĒTAS REGULAS (ES) 2021/2115 42. PANTĀ

I NODAĻA

Kopīgi noteikumi, kas piemērojami intervences pasākumiem augļu un dārzeņu nozarē, biškopības nozarē, vīna nozarē, apiņu nozarē, olīveļļas un galda olīvu nozarē un citās nozarēs, kuras minētas Regulas (ES) 2021/2115 III sadaļas III nodaļā

1. iedaļa

Kopīgi noteikumi par investīcijām, ar agrovidi un klimatu saistītiem intervences pasākumiem, izaugsmes vadību, noieta veicināšanu un saziņu, kopieguldījumu fondiem, vēlreizēju apstādīšanu, priekšlaicīgu ražas novākšanu un ražas nenovākšanu, ražas apdrošināšanu, izņemšanu no tirgus un kolektīvo uzglabāšanu

11. pants

Investīcijas materiālos un nemateriālos aktīvos

1. Ja dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos iekļauj investīcijas materiālos un nemateriālos aktīvos, kas paredzēti augļu un dārzeņu nozarē, biškopības nozarē, vīna nozarē, apiņu nozarē, olīveļļas un galda olīvu nozarē un citās nozarēs, kuras minētas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta f) punktā, tās paredz turpmāko:

a) labumguvējs iegādātos materiālos un nemateriālos aktīvus izmanto atbilstoši to raksturam, mērķiem un paredzētajam lietojumam, kā aprakstīts KLP stratēģiskā plāna saistītajos intervences pasākumos un – attiecīgā gadījumā – apstiprinātajā darbības programmā;

b) neskarot 10. punktu, iegādātie materiālie un nemateriālie aktīvi paliek labumguvēja īpašumā un turējumā līdz fiskālās amortizācijas perioda beigām vai vismaz uz piecu gadu periodu, kas dalībvalstīm jānosaka, ņemot vērā aktīvu raksturu. Katru no šiem periodiem aprēķina, sākot no aktīva iegādes dienas vai dienas, kad aktīvs tiek nodots labumguvēja rīcībā.

   Tomēr dalībvalstis var paredzēt īsāku laika periodu, kad aktīvam jāpaliek labumguvēja īpašumā un valdījumā, tomēr šis periods nav īsāks par trīs gadiem attiecībā uz tādu investīciju vai darbvietu uzturēšanu, ko izveidojuši mikrouzņēmumi un mazie un vidējie uzņēmumi Komisijas Ieteikuma 2003/361/EK ([7]) nozīmē.

Šā punkta pirmajā daļā minētās investīcijas materiālajos aktīvos tiek veiktas labumguvēja teritorijā vai – attiecīgā gadījumā – tādu labumguvēja ražojošo biedru vai meitasuzņēmumu teritorijā, kuri atbilst šīs regulas 31. panta 7. punktā minētajai 90 % prasībai. Tomēr biškopības nozarē dalībvalstis var savos KLP stratēģiskajos plānos paredzēt arī tādas investīcijas materiālajos aktīvos, ko veic ārpus labumguvēja teritorijas.

Ja investīcija attiecas uz zemi, kas iznomāta saskaņā ar īpašiem valsts noteikumiem par īpašumu, prasību par atrašanos labumguvēja īpašumā var nepiemērot, ja aktīvs labumguvēja valdījumā bijis vismaz pirmās daļas b) apakšpunktā noteiktā laikposma garumā.

2. Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos var paredzēt, ka atbalstu investīcijām materiālos un nemateriālos aktīvos, arī nomas līguma gadījumā, drīkst finansēt kā vienu summu vai kā nomaksu, kas attiecīgā gadījumā apstiprināta darbības programmā vai kā dalībvalstis norādījušas attiecīgajos intervences pasākumos.

([7]) Komisijas Ieteikums (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

Ja konkrētām investīcijām 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā norādītais periods pārsniedz darbības programmas ilgumu, dalībvalstis nodrošina, ka minētās investīcijas var pārcelt uz nākamo darbības programmu.

Ja dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos atbalstu investīcijām materiālos un nemateriālos aktīvos paredz, tiecoties sasniegt ar agrovidi un klimatu saistītos mērķus, kas minēti Regulas (ES) 2021/2115 46. panta e) un f) punktā un 57. panta b) punktā, šādām investīcijām tiek izvirzīts viens vai vairāki no mērķiem, kas uzskaitīti šīs regulas 12. panta 1. punktā.

3. Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos var paredzēt atbalstu investīcijām materiālos aktīvos, kas ietver enerģiju ražojošas sistēmas, ja saražotās enerģijas daudzums nepārsniedz enerģijas daudzumu, ko var izmantot gada laikā, labumguvējam veicot parastās darbības.

4. Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos var paredzēt atbalstu investīcijām apūdeņošanā ar nosacījumu, ka:

a) ir noteikta procentuālā daļa tiem minimālajiem ūdens taupīšanas mērķrādītājiem gan potenciāla, gan faktiska ūdens izmantošanas samazinājuma izteiksmē, kuri labumguvējam jāsasniedz, un KLP stratēģiskajā plānā ir apliecināts, ka šādi ūdens taupīšanas mērķrādītāji noteikti, ņemot vērā vajadzības, kas izklāstītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/60/EK ([8]) minētajos upju baseinu apsaimniekošanas plānos;

b) jau ir ieviesta vai ar investīcijām tiek ieviesta ūdens patēriņa mērīšanas sistēma, kas ļauj mērīt ūdens izmantošanu saimniecības vai relevantās ražošanas vienības līmenī;

c) attiecībā uz īpašām investīcijām apūdeņošanā, kas minētas 5.–8. punktā, ir izpildīti minētajos punktos paredzētie nosacījumi.

5. Atbalstu investīcijām esošas apūdeņošanas iekārtas vai apūdeņošanas infrastruktūras elementa uzlabošanā var piešķirt ar šādiem nosacījumiem:

a) labumguvējs ir *ex ante* novērtējis investīcijas kā tādas, kas varētu ļaut taupīt ūdeni, atspoguļojot esošo iekārtu vai infrastruktūru tehniskos parametrus;

b) investīcijas attiecas uz pazemes vai virszemes ūdensobjektiem, kuru stāvoklis relevantajā upes baseina apsaimniekošanas plānā, kas paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/60/EK, ar ūdens daudzumu saistītu iemeslu dēļ ir noteikts par sliktāku nekā labs, un tiks panākts faktisks ūdens patēriņa samazinājums, kas sekmē šo ūdensobjektu laba stāvokļa sasniegšanu, kā noteikts minētās direktīvas 4. panta 1. punktā.

Nosacījumi, kas izklāstīti pirmās daļas a) un b) punktā, nav piemērojami investīcijām, ko veic, atbalstot esošas apūdeņošanas iekārtas vai apūdeņošanas infrastruktūras elementa uzlabojumus saistībā ar rezervuāra izveidi vai pārgūtā ūdens izmantošanu, kas neietekmē pazemes vai virszemes ūdensobjektus.

6. Atbalstu investīcijām apūdeņošanā, kuru rezultātā rodas apūdeņotās platības neto pieaugums, kas ietekmē konkrētu pazemes vai virszemes ūdensobjektu, var sniegt ar šādiem nosacījumiem:

a) relevantajā upes baseina apsaimniekošanas plānā noteiktais ūdensobjekta stāvoklis ar ūdens daudzumu saistītu iemeslu dēļ nav sliktāks par labu;

b) ietekmes uz vidi analīze liecina, ka investīcijas neradīs ievērojamu negatīvu ietekmi uz vidi; ietekmes uz vidi analīzi veic vai apstiprina kompetentā iestāde.

7. Atbalstu investīcijām pārgūtā ūdens kā alternatīva ūdens padeves avota izmantošanā var sniegt ar nosacījumu, ka šāda ūdens izmantošana atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2020/741 ([9]).

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

([9]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/741 (2020. gada 25. maijs) par ūdens atkalizmantošanas minimālajām prasībām (OV L 177, 5.6.2020., 32. lpp.).

8. Atbalstu investīcijām rezervuāra izveidē vai paplašināšanā apūdeņošanas vajadzībām var sniegt ar nosacījumu, ka tas nerada būtisku negatīvu ietekmi uz vidi.

9. Dalībvalstis nodrošina Savienības finansiālā atbalsta atgūšanu no labumguvēja, ja 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajā periodā rodas viena no šādām situācijām:

a) labumguvēja darbības pārtraukšana vai nodošana citai struktūrai;

b) ražošanas darbības pārcelšana ārpus labumguvēja vai — attiecīgā gadījumā — tā biedru apstrādātās ģeogrāfiskās platības;

c) izmaiņas īpašnieku sastāvā, jo īpaši tad, ja tas uzņēmumam vai publiskai iestādei dod nepienācīgas priekšrocības, vai

d) jebkuras citas būtiskas izmaiņas, kas ietekmē attiecīgā intervences pasākuma raksturu, mērķus vai īstenošanas nosacījumus, tādējādi traucējot tā sākotnējo mērķu sasniegšanai.

Ja labumguvējs neizpilda nosacījumus, ko dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos paredzējušas, pamatojoties uz šā punkta pirmās daļas 1.–8. punktu, dalībvalstis nodrošina Savienības finansiālā atbalsta atgūšanu proporcionāli neizpildes ilgumam.

Dalībvalstis var izvēlēties neatgūt Savienības finansiālo atbalstu, ja labumguvējs ražošanas darbību izbeidz nekrāpnieciska bankrota rezultātā.

Ja ražojošais biedrs izstājas no savas organizācijas vai ražotāju grupas, dalībvalstis nodrošina, ka labumguvējs atgūst investīcijas vai atlikušo vērtību un ieskaita to darbības fondā.

Pienācīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis var paredzēt, ka no labumguvēja netiek prasīts atgūt investīcijas vai atlikušo vērtību.

10. Ja aktīvi, kuros izdarītās investīcijas tika atbalstītas, tiek aizstāti, aizstāto investīciju atlikušo vērtību:

a) pieskaita ražotāju organizācijas darbības fondam vai

b) atņem no aizstāšanas izmaksām.

Neskarot pirmo daļu, dalībvalstis nav tiesīgas savos KLP stratēģiskajos plānos paredzēt investīciju vienkāršu aizvietošanu ar identiskiem aktīviem.

11. Dalībvalstis nesniedz atbalstu investīcijām, kas to KLP stratēģiskajos plānos norādītas kā intervences pasākumi, ja minētie intervences pasākumi saņem atbalstu atbilstoši minētās regulas 58. panta 1. punkta pirmās daļas h)–k) apakšpunktam.

12. pants

Intervences pasākumi, kas saistīti ar agrovides un klimata mērķiem

1. Ja dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos iekļauj intervences pasākumus, ar kuriem tiecas sasniegt agrovides un klimata mērķus augļu un dārzeņu nozarē, biškopības nozarē, vīna nozarē, apiņu nozarē, olīveļļas un galda olīvu nozarē vai citās nozarēs, kuras minētas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta f) punktā, tās savos KLP stratēģiskajos plānos paredz, ka aptvertajiem intervences pasākumiem ir viens no šādiem mērķiem:

a) samazināt ražošanas resursu pašreizējo izlietojumu, piesārņotāju emisiju vai ražošanas procesā radušos atkritumu daudzumu;

b) aizstāt no fosilajiem energoresursiem iegūto enerģiju ar enerģiju no atjaunojamiem energoresursiem;

c) samazināt vidisko risku, kurš saistīts ar noteiktu ražošanas resursu izmantošanu vai noteiktu atliekvielu rašanos un aptver arī augu aizsardzības līdzekļus, mēslošanas līdzekļus, kūtsmēslus un citus dzīvnieku izkārnījumus;

d) samazināt izmantotā ūdens daudzumu;

e) veidot saikni ar investīcijām, kas nav saistītas ar ražošanu un vajadzīgas, lai izpildītu agrovides un klimata mērķus, jo īpaši gadījumos, kad šie mērķi attiecas uz dzīvotņu un bioloģiskās daudzveidības aizsardzību;

f) panākt iedarbīgu un izmērāmu siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu vai noturīgu oglekļa sekvestrēšanu;

g) palielināt ražošanas noturību pret risku, kas saistīts ar klimata pārmaiņām, piemēram, augsnes eroziju;

h) panākt ģenētisko resursu saglabāšanu, ilgtspējīgu izmantošanu un attīstīšanu vai

i) uzlabot vides stāvokli.

Dalībvalstis nodrošina, ka labumguvēji, kad tie iesniedz apstiprināšanai ierosināto darbības programmu, intervences pasākumu vai šādas programmas vai intervences pasākuma grozījumus, sniedz pierādījumus par gaidāmo pozitīvo devumu viena vai vairāku vidisko mērķu izpildē.

2. Šā panta 1. punktā minētos intervences pasākumus veic labumguvēja teritorijā vai – attiecīgā gadījumā – tādu labumguvēja ražojošo biedru vai meitasuzņēmumu teritorijā, kas atbilst šīs regulas 31. panta 7. punktā minētajai 90 % prasībai. Tomēr biškopības nozarē dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos var paredzēt šādu intervences pasākumu veikšanu arī ārpus labumguvēja teritorijas. Gaidāmais ar agrovides un klimata mērķiem saistītā intervences pasākuma sniegtais ieguvums un papildu ietekme jāpierāda *ex ante*, izmantojot projekta specifikācijas vai citus tehniskos dokumentus, kas labumguvējam jāuzrāda, iesniedzot apstiprināšanai darbību, darbības programmu vai šādas programmas vai darbības grozījumu un parādot rezultātus, ko varētu sasniegt, īstenojot intervences pasākumu.

3. Nosakot aptveramos izdevumus, dalībvalstis ņem vērā īstenoto ar agrovides un klimata mērķiem saistīto intervences pasākumu rezultātā radušās papildu izmaksas un zaudētos ienākumus, un noteiktos mērķrādītājus.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka labumguvējiem, kas īsteno ar agrovides un klimata mērķiem saistītus intervences pasākumus, ir piekļuve relevantām zināšanām un informācijai, kas vajadzīga šādu intervences pasākumu īstenošanai, un ka personām, kurām tas vajadzīgs, ir pieejama pienācīga apmācība, kā arī piekļuve speciālajām zināšanām, lai palīdzētu lauksaimniekiem, kuri apņemas mainīt savas ražošanas sistēmas.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka darbības programmās attiecībā uz darbībām, ko īsteno atbilstīgi ar agrovidi un klimatu saistītiem intervences pasākumiem augļu un dārzeņu nozarē, apiņu nozarē, olīveļļas un galda olīvu nozarē un citās nozarēs, kuras minētas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta f) punktā, ir paredzēta pārskatīšanas klauzula, lai nodrošinātu darbības programmu pielāgošanu jebkuru relevanto obligāto standartu, prasību vai pienākumu grozījumu gadījumā.

13. pants

Izaugsmes vadība

1. Ja dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos ietver izaugsmes vadības intervences pasākumus augļu un dārzeņu nozarē, apiņu nozarē, olīveļļas un galda olīvu nozarē vai citās nozarēs, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta f) punktā, tās savos KLP stratēģiskajos plānos paredz, ka aptvertajiem intervences pasākumiem ir viens no šādiem mērķiem:

a) apmainīties ar paraugpraksi saistībā ar krīzes novēršanu un pārvaldības intervences pasākumiem, lai palīdzētu labumguvējam gūt labumu no pieredzes, kas gūta, īstenojot krīzes novēršanas un riska pārvaldības intervences pasākumus;

b) sekmēt jaunu ražotāju organizāciju izveidi, apvienojot esošas organizācijas vai dodot atsevišķiem ražotājiem iespēju pievienoties esošai ražotāju organizācijai, kā arī konsultēt ražotāju grupas par to, kā saņemt ražotāju organizācijas statusu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013;

c) tīklošanās iespēju veidošana izaugsmes vadības pakalpojumu sniedzējiem un saņēmējiem un jo īpaši tirdzniecības kanālu kā krīžu novēršanas un pārvarēšanas līdzekļa nodrošināšana.

2. Izaugsmes vadības pakalpojumu sniedzējs ir ražotāju organizācija, ražotāju organizāciju apvienība, transnacionāla ražotāju organizācija, transnacionāla ražotāju organizāciju apvienība vai ražotāju grupa. Izaugsmes vadības pakalpojuma sniedzējs ir atbalstītā izaugsmes vadības intervences pasākuma labumguvējs.

3. Izaugsmes vadības pakalpojuma saņēmējs ir ražotāju organizācija, ražotāju organizāciju apvienība, transnacionāla ražotāju organizācija, transnacionāla ražotāju organizāciju apvienība vai ražotāju grupa, atsevišķi ražojošie biedri vai personas, kas nav ražotāju organizācijas, šo ražotāju organizāciju apvienības vai ražotāju grupas biedres.

4. Visas attiecināmās izmaksas, kas saistītas ar izaugsmes vadības darbību, maksā izaugsmes vadības pakalpojuma sniedzējam, kurš šo intervences pasākumu ietver savā darbības programmā.

5. Izaugsmes vadības intervences pasākumu izpildi nedrīkst nodot ārpakalpojumu sniedzējiem.

14. pants

Noieta veicināšana, saziņa un tirgvedība

Ja dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos ietver noieta veicināšanas, saziņas un tirgvedības intervences pasākumus augļu un dārzeņu nozarē, vīna nozarē, apiņu nozarē, olīveļļas un galda olīvu nozarē vai citās nozarēs, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta f) punktā, tās savos KLP stratēģiskajos plānos paredz, ka aptvertajiem intervences pasākumiem ir viens no šādiem mērķiem:

a) palielināt informētību par Savienības lauksaimniecības produktu priekšrocībām un augstajiem kvalitātes standartiem, ko Savienībā piemēro ražošanas metodēm;

b) palielināt Savienībā ražoto Savienības lauksaimniecības produktu un dažu pārstrādātu produktu konkurētspēju un patēriņu un palielināt šo produktu popularitāti gan Savienībā, gan ārpus tās nozarēs, kas nav vīna nozare;

c) palielināt informētību par Savienības kvalitātes shēmām gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās;

d) palielināt Savienības lauksaimniecības produktu un dažu Savienībā ražotu pārstrādātu produktu tirgus daļu, uzmanību pievēršot trešo valstu tirgiem, kuriem ir vislielākais izaugsmes potenciāls;

e) attiecīgā gadījumā sekmēt normālu tirgus apstākļu atjaunošanu Savienības tirgū nopietnu tirgus traucējumu, patērētāju uzticēšanās zaudēšanas vai citu saistītu problēmu gadījumā;

f) palielināt informētību par ilgtspējīgu ražošanu;

g) uzlabot patērētāju informētību par ražotāju organizāciju, ražotāju organizāciju apvienību, transnacionālu ražotāju organizāciju, transnacionālu ražotāju organizāciju apvienību zīmoliem vai preču zīmēm augļu un dārzeņu nozarē;

h) dažādot, atvērt un konsolidēt tirgus Savienības vīniem trešās valstīs un palielināt informētību minētajos tirgos par Savienības vīniem piemītošajām īpašībām. Atsauci uz vīna izcelsmi var izmantot tikai tad, ja tā papildina ar Savienības vīniem saistītu noieta veicināšanu, saziņu un tirgvedību trešās valstīs;

i) informēt patērētājus par atbildīgu vīna lietošanu. Dalībvalstis nodrošina, ka vispārējos noieta veicināšanas un kvalitātes zīmju popularizēšanas materiālos ir norādīta Eiropas Savienības emblēma, un tie ietver šādu paziņojumu: "Finansē Eiropas Savienība". Emblēmu un paziņojumu par finansējumu uzrāda saskaņā ar tehniskajiem raksturlielumiem, kas noteikti Komisijas Īstenošanas regulā (ES) Nr. 821/2014 ([10]).

15. pants

Kopieguldījumu fondi

1. Ja dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos ietver kopieguldījumu fondu intervences pasākumus augļu un dārzeņu nozarē, apiņu nozarē, olīveļļas un galda olīvu nozarē vai citās nozarēs, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta f) punktā, tās paredz īstenošanas nosacījumus attiecībā uz kopieguldījumu fondu izveides, papildināšanas un – attiecīgā gadījumā – atkārtotas papildināšanas administratīvajām izmaksām.

2. Attiecināmie izdevumi par kopieguldījumu fondu izveides administratīvajām izmaksām augļu un dārzeņu nozarē, apiņu nozarē, olīveļļas un galda olīvu nozarē un citās nozarēs, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta f) punktā, ietver gan Savienības finansiālo atbalstu, gan labumguvēja iemaksas. Attiecināmo izdevumu apjoms pirmajā, otrajā un trešajā darbības gadā nepārsniedz attiecīgi 20 %, 16 % vai 8 % no labumguvēja iemaksām kopieguldījumu fonda kapitālā.

3. Atbalstu par kopieguldījumu fondu izveides administratīvajām izmaksām augļu un dārzeņu nozarē, apiņu nozarē, olīveļļas un galda olīvu nozarē un citās nozarēs, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta f) punktā, labumguvējs var saņemt tikai vienreiz un tikai trijos pirmajos kopieguldījumu fonda darbības gados.

Ja labumguvējs minētajam atbalstam piesakās tikai otrajā vai trešajā kopieguldījumu fonda darbības gadā, atbalsta apjoms ir 16 % vai 8 % no labumguvēja iemaksām kopieguldījumu fonda kapitālā attiecīgi tā otrajā un trešajā darbības gadā.

4. Ja dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos iekļauj Regulas (ES) 2021/2115 58. panta 1. punkta pirmās daļas l) apakšpunktā minētos kopieguldījumu fondu intervences pasākumus vīna nozarē, Savienības atbalstu par kopieguldījumu fondu izveides administratīvajām izmaksām vīna nozarē tās ierobežo līdz:

a) 20 % no ražotāju iemaksām kopieguldījumu fondā pirmajā gadā;

b) 16 % no ražotāju iemaksām kopieguldījumu fondā otrajā gadā;

c) 8 % no ražotāju iemaksām kopieguldījumu fondā trešajā gadā.

Atbalsta periods nepārsniedz trīs gadus.

16. pants

Augļu dārzu, olīvu audžu vai vīndārzu vēlreizēja apstādīšana pēc obligātas izaršanas

1. Ja dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos iekļauj tādus intervences pasākumus augļu un dārzeņu nozarē, olīveļļas un galda olīvu nozarē, vīna nozarē vai citās nozarēs, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta f) punktā, kā augļu dārzu, olīvu audžu vai vīndārzu vēlreizēja apstādīšana pēc obligātas izaršanas veselības vai fitosanitāru apsvērumu dēļ vai – augļu dārzu un olīvu audžu gadījumā – lai pielāgotos klimata pārmaiņām, tās nodrošina, ka labumguvēji, kad tie īsteno šos intervences pasākumus, ievēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/2031 ([11]).

([10]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 821/2014 (2014. gada 28. jūlijs), ar ko paredz noteikumus par to, kā piemērot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1303/2013 attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem par programmas ieguldījumu pārskaitīšanu un pārvaldību, ziņošanu par finanšu instrumentiem, informācijas un komunikācijas pasākumu tehniskajiem rādītājiem, kas attiecas uz darbību, un datu reģistrēšanas un glabāšanas sistēmu (OV L 223, 29.7.2014., 7. lpp.).

([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/2031 (2016. gada 26. oktobris) par aizsardzības pasākumiem pret augiem kaitīgajiem organismiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 228/2013, (ES) Nr. 652/2014 un (ES) Nr. 1143/2014 un atceļ Padomes Direktīvas 69/464/EEK, 74/647/EEK, 93/85/EEK, 98/57/EK, 2000/29/EK, 2006/91/EK un 2007/33/EK (OV L 317, 23.11.2016., 4. lpp.).

2. Izmaksas par augļu dārzu vai olīvu audžu vēlreizēju apstādīšanu nepārsniedz 20 % no kopējiem izdevumiem katrā darbības programmā vai relevantajā intervences pasākumā.

17. pants

Priekšlaicīga ražas novākšana un ražas nenovākšana

1. Ja dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos iekļauj tādus intervences pasākumus augļu un dārzeņu nozarē, vīna nozarē, apiņu nozarē, olīveļļas un galda olīvu nozarē vai citās nozarēs, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta f) punktā, kā priekšlaicīga ražas novākšana šajās nozarēs un ražas nenovākšana šajās nozarēs, izņemot vīna nozari, dalībvalstis nodrošina, ka minētie intervences pasākumi papildina parasto audzēšanas praksi un atšķiras no tās un ka tie attiecas uz 100 % no plānotās attiecīgās produkcijas konkrētā zemesgabalā.

Priekšlaicīga ražas novākšana ir tādu nenobriedušu, netirgojamu produktu ražas pilnīga novākšana noteiktā platībā, kuri pirms novākšanas nav bijuši bojāti. Ražas nenovākšana ir kārtēja ražošanas cikla izbeigšana attiecīgajā platībā, kad produkcija ir labi padevusies un produkti ir veseli, tīri un tirdzniecībai atbilstīgā kvalitātē.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka priekšlaicīgas ražas novākšanas intervences pasākumi tiek īstenoti augšanas periodā, pirms produkts sasniedzis tirgū laišanas posmu, un ka šos pasākumus neīsteno attiecībā uz produktiem, kam jau uzsākta normāla ražas novākšana.

3. Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos nosaka maksimālos laika ierobežojumus priekšlaicīgas ražas novākšanas intervences pasākumiem ražošanas sezonā katram produktam, kam šādus intervences pasākumus piemēro, kā arī citus atbalsttiesīguma nosacījumus priekšlaicīgai ražas novākšanai un ražas nenovākšanai, to vidū – attiecīgā gadījumā – produktu šķirnes un kategorijas.

4. Dalībvalstis nepiešķir finansiālu kompensāciju veiktajiem ražas nenovākšanas intervences pasākumiem, ja no attiecīgās platības parastajā ražošanas ciklā ir novākta komerciāli izmantojama produkcija.

5. Atbalsts priekšlaicīgai ražas novākšanai attiecas tikai uz produktiem, kas fiziski atrodas uz lauka un ko faktiski novāc priekšlaikus. Kompensācijas summas, kuras ietver Savienības finansiālo palīdzību un ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības, transnacionālas ražotāju organizācijas, transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības vai ražotāju grupas maksājumus par priekšlaicīgu ražas novākšanu un ražas nenovākšanu nozarēs, kas nav vīna nozare, dalībvalsts izsaka ar maksājumu par hektāru un tā, lai šīs kompensācijas summas nesegtu vairāk kā 90 % no maksimālā atbalsta līmeņa, kas tam pašam produktam piemērojams par tādu izņemšanu no tirgus, kas nav bezmaksas izplatīšana.

6. Dalībvalstis nosaka, ka labumguvējs iepriekš rakstveidā vai elektroniski informē dalībvalsts kompetentās iestādes par nodomu novākt ražu priekšlaicīgi vai nenovākt nemaz.

7. Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos nosaka:

a) sīki izstrādātus noteikumus par minēto intervences pasākumu īstenošanu, arī to saturu un termiņiem, par izmaksājamās kompensācijas lielumu un par intervences pasākumu piemērošanu, kā arī to produktu sarakstu, kas saskaņā ar intervences pasākumiem ir atbalsttiesīgi;

b) noteikumus, ar kuriem nodrošina, ka minēto intervences pasākumu īstenošana nerada negatīvu ietekmi uz vidi vai negatīvas fitosanitārās sekas;

c) aizliegumu augļu un dārzeņu nozarē atbalstu piešķirt — priekšlaicīgas ražas novākšanas gadījumā —, ja ievērojama daļa parastās ražas novākšanas jau ir pabeigta un – ražas nenovākšanas gadījumā – ja ievērojama daļa komerciāli izmantojamās produkcijas jau ir novākta.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka:

a) attiecīgā platība ir labi uzturēta, raža vēl nav novākta, produkts ir labi attīstījies, nav bojāts un kopumā ir neskarts, labā stāvoklī un pārdošanai atbilstošā kvalitātē;

b) novāktie produkti nav denaturēti;

c) nav negatīvas ietekmes uz vidi vai negatīvu fitosanitāru seku, kas izriet no intervences, par ko atbildīga ir ražotāju organizācija;

d) vīnogulāju stādījumu platība, kurā ir veikta priekšlaicīga ražas novākšana, netiek ņemta vērā, aprēķinot maksimālos ražas iznākuma apjomus, kas noteikti tehniskajās specifikācijās vīniem ar aizsargāto cilmes vietas nosaukumu vai aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norādi;

e) atkāpjoties no 2. un 4. punkta, augļu un dārzeņu nozarē, ja augļu un dārzeņu ražas novākšanas periods pārsniedz vienu mēnesi, priekšlaicīgu ražas novākšanu var veikt pēc tam, kad jau ir sākta parastā ražas novākšana, un ražu var nenovākt pat tad, ja no attiecīgās platības parastajā ražošanas ciklā ir novākta komerciāli izmantojama produkcija. Šādos gadījumos finansiālo kompensāciju piešķir tikai par to produkciju, kas tiktu novākta sešu nedēļu laikā pēc ražas priekšlaicīgas novākšanas vai ražas nenovākšanas darbības un kas netiek tirgota šādu darbību rezultātā. Minētos augļu un dārzeņu augus neizmanto turpmākas ražošanas vajadzībām tajā pašā veģetācijas periodā;

f) augļu un dārzeņu nozarē, izņemot e) punktā minēto gadījumu, priekšlaicīgu ražas novākšanu un ražas nenovākšanu nevienā gadā nevar attiecināt vienlaicīgi uz to pašu produktu un to pašu platību.

18. pants

Ražas un produkcijas apdrošināšana

Ja dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos ražas un produkcijas apdrošināšanu iekļauj kā intervences pasākumu augļu un dārzeņu nozarē, apiņu nozarē, olīveļļas un galda olīvu nozarē vai citās nozarēs, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta f) punktā, tās var piešķirt papildu valsts finansējumu, lai atbalstītu ražas un produkcijas apdrošināšanas pasākumus, kas gūst labumu no darbības fonda. Kopējais publiskais atbalsts nepārsniedz 80 % no izmaksām par apdrošināšanas prēmijām, ko ražotāji samaksājuši par apdrošināšanu pret zaudējumiem.

Ražas un produkcijas apdrošināšanas pasākumi neietver apdrošināšanas maksājumus, kuri nodrošina ražotājiem kompensāciju, kas pārsniedz 100 % no ienākumu zaudējumiem, ņemot vērā visas kompensācijas, ko ražotāji saņem no citām atbalsta shēmām par apdrošināto risku.

19. pants

Izņemšana no tirgus galamērķiem, kas nav bezmaksas izplatīšana

Ja dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos intervences pasākumus iekļauj kā "izņemšanu no tirgus galamērķiem, kas nav bezmaksas izplatīšana", tās nodrošina konkrēta produkta galīgo izņemšanu no tirgus tādā veidā, kas ir neatgriezenisks attiecībā uz atgriešanu tirgū izmantošanai pārtikā.

Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos drīkst paredzēt tikai tādus intervences pasākumus, kuri izpaužas kā "izņemšana no tirgus galamērķiem, kas nav bezmaksas izplatīšana" augļu un dārzeņu nozarē, kā arī citās nozarēs, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta attiecīgi a) un f) punktā, un tikai ātrbojīgiem produktiem, kurus to normālajā komerciālajā stāvoklī nevar ilgstoši uzglabāt bez dzesēšanas.

Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos neparedz intervences pasākumus, kuri izpaužas kā "izņemšana no tirgus galamērķiem, kas nav bezmaksas izplatīšana" attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes produktiem un cukura nozares produktiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1308/2013 1. panta 2. punktā.

20. pants

Kolektīvā uzglabāšana

1. Ja dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos iekļauj kolektīvās uzglabāšanas intervences pasākumus, kas minēti Regulas (ES) 2021/2115 47. panta 2. punkta c) apakšpunktā, tās paredz produkta pagaidu izņemšanu no tirgus noteikta tirgus spiediena periodā un pieņem noteikumus, ar kuriem nodrošina, ka produkts uz labumguvēja atbildību tiek uzglabāts apstākļos, kas nodrošina normālu komerciālu vērtību un atbilst piemērojamiem sanitārajiem noteikumiem. Attiecībā uz produktiem ar īsu glabāšanas laiku to svaigajā stadijā dalībvalstis nosaka, ka produkts ir jāuzglabā sasaldēts vai pārstrādātā formā. Attiecībā uz produktiem, kam to normālajā ražošanas procesā jāievēro noteikts nogatavināšanas periods, vai ja šāds nogatavināšanas process palielina produktu vērtību, kolektīvo uzglabāšanu var izmantot tikai tad, ja nogatavināšanas periods ir pilnībā beidzies.

2. Dalībvalstis katram produktam, kam KLP stratēģiskajos plānos ir paredzēts šis intervences pasākums, nosaka minimālo uzglabāšanas ilgumu un maksimālo kompensācijas summu par produkta vienību un uzglabāšanas dienu, kā arī relevantos uzglabāšanas apstākļus. Maksimālā no darbības fonda finansējamā summa attiecīgā gadījumā nedrīkst būt lielāka par sasaldēta vai pārstrādāta produkta fiziskās uzglabāšanas izmaksu summu un finansiālajām izmaksām, kas rodas, produkta vērtību imobilizējot esošajā tirgus cenu līmenī. Šī maksimālā summa neietver iespējamās sasaldēšanas vai pārstrādes izmaksas vai iespējamo produkta vērtības samazināšanos. Dalībvalstis nosaka arī kontroles procedūras, to vidū pārbaudes uz vietas, lai tādējādi nodrošinātu, ka produkti netiek aizvietoti un ka tiek ievēroti uzglabāšanas apstākļi un uzglabāšanas periods.

2. iedaļa

Atbalsta veidi un izdevumu veidi

21. pants

Atbalsta veidi

1. Regulas (ES) 2021/2115 42. pantā minētajās nozarēs dalībvalstis paredz atbalsta maksājumus, ko piešķir, pamatojoties uz faktiskajām izmaksām, kuras rodas labumguvējam un kuras apliecina ar dokumentiem, piemēram, rēķiniem, ko labumguvējs iesniedz saistībā ar KLP stratēģiskajā plānā norādītā intervences pasākuma īstenošanu.

Tomēr dalībvalstis var izvēlēties atbalsta maksājumu paredzēt, pamatojoties uz standartizētām vienotām likmēm, vienības izmaksu likmēm vai fiksētām summām. Nosakot minētās vienotās likmes, vienības izmaksu likmes un fiksētās summas, dalībvalstis ņem vērā reģionālo vai vietējo specifiku un savu aprēķinu balsta uz dokumentāriem pierādījumiem, kas apliecina, ka aprēķins atspoguļo tirgus cenu par darbībām, uz kurām attiecas konkrētais intervences pasākums.

2. Augļu un dārzeņu nozarē dalībvalstis ievēro izdevumu maksimālās summas un pirmsrealizācijas sagatavošanas izmaksas, ko var nākties maksāt saistībā ar relevantajiem intervences pasākumiem, kurus tās norādījušas savos KLP stratēģiskajos plānos un kuri minēti V un VII pielikumā.

3. Ja dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos paredz standartizētu vienotu likmju, vienības izmaksu likmju vai fiksētu maksājumu veidā izteiktus atbalsta maksājumus, tos periodiski pārskata, lai ņemtu vērā indeksāciju vai ekonomiskās pārmaiņas.

4. Ja dalībvalstis izmanto taisnīgu, objektīvu un verificējamu aprēķina metodi, kas noteikta atbilstoši Regulas (ES) 2021/2115 44. panta 2. punkta a) apakšpunktam, tās saglabā visus dokumentāros pierādījumus attiecībā uz standartizētu vienotu likmju, vienības izmaksu likmju vai fiksētu summu noteikšanu un to pārskatīšanu, kā minēts šā panta 3. punktā.

5. Ja dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos iekļauj tādus intervences pasākumus vīna nozarē, kas saistīti ar vīndārzu pārstrukturēšanu un pārveidošanu un investīcijām materiālos un nemateriālos aktīvos, ir piemērojami šādi noteikumi:

a) ja dalībvalstis nolemj atbalsta summu aprēķināt, pamatojoties uz vienības izmaksu standartlikmēm, kuras noteiktas par platības mērvienību, summa atbilst faktiskajai platībai, kas izmērīta saskaņā ar šīs regulas 42. pantu;

b) ja dalībvalsts pieņem lēmumu atbalsta summu aprēķināt, pamatojoties uz vienības izmaksu standartlikmēm, kas noteiktas par citām mērvienībām, vai pamatojoties uz faktiskajām izmaksām, kas izriet no apliecinošiem dokumentiem, kuri labumguvējiem jāiesniedz, tās nosaka pienācīgas kontroles metodes, ar kurām noteikt faktisko darbības īstenošanas apjomu.

6. Šis pants neattiecas uz Savienības finansiālo atbalstu vīndarības blakusproduktu destilēšanai, ko sniedz saskaņā ar ierobežojumiem, kuri noteikti Regulas (ES) Nr. 1308/2013 VIII pielikuma II daļas D iedaļā.

22. pants

Izdevumu veidi

1. Izdevumu veidi, uz kuriem attiecas Regulas (ES) 2021/2115 III sadaļas III nodaļā minētie intervences pasākumi, nekompensē pievienotās vērtības nodokli par attaisnotajiem izdevumiem, kas labumguvējam radušies, izņemot gadījumus, kad nodoklis saskaņā ar valsts PVN tiesību aktiem nav atgūstams.

2. Šā panta 1. punktā minētie izdevumu veidi neietver II pielikumā uzskaitītos izdevumu veidus.

3. Kad dalībvalstis nosaka relevantos intervences pasākumus, III pielikumā uzskaitītos izdevumu veidus tās uzskata par atbalsttiesīgiem, un dalībvalstis tos var ietvert darbības programmās vai kā tādus norādīt relevantajos intervences pasākumos. Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos par atbalsttiesīgiem var uzskatīt arī citus izdevumu veidus ar nosacījumu, ka tie nav uzskaitīti II pielikumā.

4. Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos paredz nosacījumus, ar kādiem izdevumus, kas saistīti ar 11. un 12. pantā minētajiem intervences pasākumiem, var ieskaitīt kā pienesumu darbības programmu mērķos par 15 % un 2 % izdevumiem, kas minēti Regulas (ES) 2021/2115 50. panta 7. punkta attiecīgi a) un c) apakšpunktā, un 5 % izdevumiem intervences pasākumos, kas minēti tās pašas regulas 60. panta 4. punktā. Šādi nosacījumi nodrošina, ka intervences pasākumi faktiski palīdz sasniegt saistītos mērķus, kas minētās regulas attiecīgi 46. un 57. pantā izklāstīti attiecībā uz augļu un dārzeņu un vīna nozari.

23. pants

Administratīvās un personāla izmaksas

1. Personāla izmaksas, kuras radušās labumguvējam, meitasuzņēmumiem 31. panta 7. punkta nozīmē vai – ar dalībvalsts apstiprinājumu – kooperatīvam, kas ir ražotāju organizācijas biedrs, par atbalsttiesīgām uzskata tad, ja tās radušās saistībā ar konkrēta atbalstīta intervences pasākuma sagatavošanu, īstenošanu vai pēcpārbaudi.

Šādas personāla izmaksas cita starpā ietver tāda personāla izmaksas, ar ko labumguvējs ir noslēdzis līgumu, un izmaksas, kas atbilst darba stundu īpatsvaram, kuru tā pastāvīgais personāls ieguldījis intervences pasākuma īstenošanā.

Dalībvalstis nodrošina, ka labumguvējs iesniedz apliecinošus dokumentus, kuros sīki izklāstīti faktiski veiktie darbi saistībā ar konkrēto intervenci, un ka saistīto personāla izmaksu vērtību ir iespējams neatkarīgi novērtēt un verificēt. Personāla izmaksu vērtība, kas saistīta ar konkrētu intervenci, nedrīkst pārsniegt attiecīgajā tirgū vispārpieņemtās izmaksas par tāda paša veida pakalpojumiem.

Lai noteiktu personāla izmaksas saistībā ar intervences pasākumu, ko īstenojis labumguvēja pastāvīgais personāls, piemērojamo stundas likmi var aprēķināt, ar 1 720 stundām izdalot pēdējās dokumentētās gada bruto nodarbinātības izmaksas saistībā ar konkrētu darbaspēku, kas izmantots darbības īstenošanā.

Intervences pasākumiem "noieta veicināšana, saziņa un tirgvedība" un "komunikācijas pasākumi", kas minēti Regulas (ES) 2021/2115 47. panta 1. punkta f) apakšpunktā un 2. punkta l) apakšpunktā, un starpnozaru organizāciju darbībām un noieta veicināšanai un komunikācijai, ko veic trešās valstīs un kas minēta tās pašas regulas 58. panta 1. punkta pirmās daļas i), j) un k) apakšpunktā, izdevumi par tiešajām administratīvajām un personāla izmaksām, kuras radušās labumguvējiem, nepārsniedz 50 % no intervences pasākuma kopējām izmaksām.

2. Administratīvās izmaksas, kuras radušās labumguvējam, meitasuzņēmumiem 31. panta 7. punkta nozīmē vai – ar dalībvalsts apstiprinājumu – kooperatīvam, kas ir ražotāju organizācijas biedrs, par atbalsttiesīgām uzskata tad, ja tās radušās saistībā ar konkrēta atbalstīta intervences pasākuma sagatavošanu, īstenošanu vai pēcpārbaudi.

Administratīvās izmaksas uzskata par attiecināmām, ja tās nepārsniedz 4 % no īstenotā intervences pasākuma kopējām attiecināmajām izmaksām.

Ārējo revīziju izmaksas uzskata par attiecināmām, ja šādas revīzijas veic neatkarīga un kvalificēta ārēja struktūra.

3. Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos attiecībā uz augļu un dārzeņu nozari, apiņu nozari, olīveļļas un galda olīvu nozari vai citām nozarēm, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta f) punktā, var paredzēt vienotu standartlikmi personāla un administratīvajām izmaksām, kas saistītas ar darbības fonda pārvaldību vai darbības programmas sagatavošanu, īstenošanu un pēcpārbaudi, līdz ne vairāk kā 2 % apmērā no apstiprinātā darbības fonda un ietverot gan Savienības finansiālo atbalstu, gan ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības, transnacionālas ražotāju organizācijas, transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības vai ražotāju grupas iemaksas.

II NODAĻA

Konkrēti noteikumi, kas piemērojami augļu un dārzeņu nozarē, olīveļļas un galda olīvu nozarē un citās nozarēs, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta f) punktā

1. iedaļa

Aptvertie produkti un transporta izmaksas

24. pants

Aptvertie produkti

Šā veida intervence attiecas tikai uz produktiem, attiecībā uz kuriem pastāv atzīta ražotāju organizācija, ražotāju organizāciju apvienība, transnacionāla ražotāju organizācija, transnacionāla ražotāju organizāciju apvienība vai ražotāju grupa un ja ar darbības programmu aptverto produktu vērtība pārsniedz 50 % no visu organizācijas tirgoto produktu vērtības šīs darbības programmas aptvertajā nozarē. Turklāt attiecīgie produkti nāk no ražotāju organizācijas biedriem vai no citas ražotāju organizācijas vai ražotāju organizāciju apvienības ražojošajiem biedriem.

25. pants

Transporta izmaksas un pirmsrealizācijas sagatavošanas prasība attiecībā uz bezmaksas izplatīšanu

1. Ja dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos iekļauj Regulas (ES) 2021/2115 47. panta 2. punkta f) apakšpunktā minētos intervences pasākumus "produktu izņemšana no tirgus, lai tos izplatītu bez maksas vai citiem mērķiem", ar darbības programmu ietvaros no tirgus izņemto produktu bezmaksas izplatīšanu saistītās transporta izmaksas dalībvalstis nosaka, pamatojoties uz tādu vienības izmaksu likmi, kas noteiktas atbilstoši attālumam no izņemšanas vietas līdz bezmaksas izplatīšanai paredzētās piegādes vietai. Transporta izmaksas kompensēt var tikai līdz 750 km lielam attālumam.

2. Transporta izmaksu kompensāciju izmaksā personai, kas faktiski sedz attiecīgās transportēšanas darbības finansiālās izmaksas. Maksājumu veic, ja tiek uzrādīti apliecinoši dokumenti, kas jo īpaši apliecina:

a) ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības, transnacionālas ražotāju organizācijas, transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības vai ražotāju grupas nosaukumu;

b) attiecīgo produktu daudzumu;

c) to, ka Regulas (ES) 2021/2115 52. panta 6. punkta a) apakšpunktā minētie saņēmēji produktus ir pieņēmuši, un izmantotos transportlīdzekļus;

d) attālumu no izņemšanas vietas līdz piegādes vietai.

3. To produktu pirmsrealizācijas sagatavošana, kas saskaņā ar darbības programmām izņemti no tirgus bezmaksas izplatīšanai, atbilst šādiem nosacījumiem:

a) uz bezmaksas izplatīšanai paredzētu produktu iepakojuma attēlo 15. panta 2. punktā minēto Savienības emblēmu kopā ar vienu vai vairākām norādēm, kas minētas IV pielikumā; maksājumu veic, ja tiek uzrādīti apliecinoši dokumenti, kas jo īpaši apliecina:

   i) ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības, transnacionālas ražotāju organizācijas, transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības nosaukumu;

   ii) attiecīgo produktu daudzumu;

b) Regulas (ES) 2021/2115 52. panta 6. punkta a) apakšpunktā minētais saņēmējs piekrīt produktu noformējumam.

2. iedaļa

Maksimālais Savienības finansiālās palīdzības apjoms par izņemšanu no tirgus

26. pants

Atbalsts

1. Attiecībā uz intervences pasākumu "produktu izņemšana no tirgus, lai tos izplatītu bez maksas vai citiem mērķiem", kas minēts Regulas (ES) 2021/2115 47. panta 2. punkta f) apakšpunktā, saistībā ar V pielikumā minētajiem produktiem transporta izmaksu un šīs regulas 33. pantā minēto bezmaksas izplatīšanai izņemto produktu pirmsrealizācijas sagatavošanas izmaksu summa, ko pievieno atbalsta summai par izņemšanu no tirgus, nepārsniedz attiecīgā produkta tādu vidējo tirgus cenu pēdējos trijos gados, kāda bija posmā "izvedot no ražotāju organizācijas", attiecīgā gadījumā arī pēc pārstrādes.

2. Intervences pasākumu veidam "produktu izņemšana no tirgus, lai tos izplatītu bez maksas vai citiem mērķiem", kas minēts Regulas (ES) 2021/2115 47. panta 2. punkta f) apakšpunktā un ko piemēro produktiem, kuri nav uzskaitīti šīs regulas V pielikumā, maksimālās atbalsta summas, kas ietver Savienības finansiālo palīdzību, attiecīgā gadījumā valsts ieguldījumu un ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības, transnacionālas ražotāju organizācijas, transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības vai ražotāju grupas iemaksas, dalībvalstis nosaka līmenī, kas nepārsniedz 40 % vai 30 % no tādām vidējām tirgus cenām pēdējos piecos gados, kādas bija posmā "izvedot no ražotāju organizācijas", attiecīgi bezmaksas izplatīšanai un mērķiem, kas nav bezmaksas izplatīšana.

3. Ja ražotāju organizācija, ražotāju organizāciju apvienība, transnacionāla ražotāju organizācija, transnacionāla ražotāju organizāciju apvienība vai ražotāju grupa no trešām personām ir saņēmusi kompensāciju par produktiem, kas izņemti no tirgus, pirmajā daļā minēto atbalstu samazina par summu, kas ir vienāda ar saņemto kompensāciju. Lai būtu tiesības pretendēt uz atbalstu par attiecīgajiem produktiem, tos nedrīkst atkal piedāvāt komerciālajā tirgū.

4. Jebkuras ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības, transnacionālas ražotāju organizācijas, transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības vai ražotāju grupas produktu no tirgus izņemtā daļa, izņemot bezmaksas izplatīšanai, gadā ir šāda:

a) tā nepārsniedz 10 % no minētās ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības, transnacionālas ražotāju organizācijas, transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības vai ražotāju grupas vidējā tirgū laistās produkcijas apjoma pēdējos trijos gados un

b) attiecībā uz augļiem un dārzeņiem kopumā – procentuālo daļu summa trijos secīgos gados nepārsniedz 15 %, ja pieskaita saskaņā ar a) apakšpunktu aprēķināto daļu par kārtējo gadu un divos pēdējos gados no tirgus izņemtās produkcijas daļas, kas aprēķinātas, pamatojoties uz minētās ražotāju organizācijas tirgū laistās produkcijas attiecīgo apjomu šajos divos pēdējos gados.

Ja informācija par tirgū laistās produkcijas apjomu kādā gadā vai visos pēdējos gados nav pieejama, izmanto pārdotās produkcijas apjomu, attiecībā uz kuru ražotāju organizācija, ražotāju organizāciju apvienība, transnacionāla ražotāju organizācija, transnacionāla ražotāju organizāciju apvienība vai ražotāju grupa ir atzīta.

Tomēr minētajā no tirgus izņemto produktu procentuālajā daļā neņem vērā izņemtos bezmaksas izplatīšanai paredzēto produktu daudzumus, kas realizēti kādā no veidiem, kuri minēti Regulas (ES) 2021/2115 52. panta 6. punktā, vai jebkādā citā līdzvērtīgā galamērķī, ko dalībvalsts apstiprinājusi, kā minēts šīs regulas 27. panta 2. punktā.

5. Attiecībā uz V pielikumā iekļautajiem produktiem atbalsts par produktu izņemšanu no tirgus, kas ietver gan Savienības finansiālo palīdzību, gan ražotāju organizācijas iemaksas, nepārsniedz šajā pielikumā noteiktās summas.

Savienības finansiālā palīdzība gadījumā, ja no tirgus tiek izņemti augļi un dārzeņi, kas realizēti, nododot tos bezmaksas izplatīšanai labdarības organizācijām, fondiem un iestādēm, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 52. panta 6. punktā, attiecas tikai uz maksājumu par produktiem, kuri realizēti saskaņā ar šā panta 1. vai 2. punktu, ja pirmsrealizācijas sagatavošanas izmaksas ir tādas, kādas minētas šīs regulas 33. pantā.

27. pants

Izņemto produktu galamērķi

1. Ja dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos iekļauj intervences pasākumu veidu "produktu izņemšana no tirgus, lai tos izplatītu bez maksas vai citiem mērķiem" augļu un dārzeņu nozarē, olīveļļas un galda olīvu nozarē un citās nozarēs, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta f) punktā, tās nosaka no tirgus izņemto produktu pieļaujamos galamērķus un nodrošina, ka izņemšanas no tirgus vai galamērķa dēļ nerodas negatīva ietekme uz vidi vai negatīva fitosanitārā ietekme.

2. Pēc tādu labdarības organizāciju, fondu vai iestāžu pieprasījuma, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 52. panta 6. punkta a) apakšpunktā, dalībvalstis var atļaut labdarības organizācijām, fondiem vai iestādēm prasīt no tirgus izņemto produktu galasaņēmējiem veikt iemaksu.

Ja attiecīgās labdarības organizācijas, fondi vai iestādes, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 52. panta 6. punkta a) apakšpunktā, ir saņēmušas šādu atļauju, tās veic attiecīgās darbības finanšu uzskaiti.

Bez maksas izplatīto produktu gadījumā dalībvalstis var labumguvējiem atļaut produktu pārstrādātājiem samaksāt natūrā, ja šāds maksājums kompensē tikai pārstrādes izmaksas un ja dalībvalstī, kurā maksājums tiek veikts, ir pieņemti noteikumi, kas nodrošina, ka pārstrādātie produkti ir paredzēti otrajā daļā minēto galasaņēmēju patēriņam.

Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atvieglotu kontaktus un sadarbību starp ražotāju organizācijām un labdarības organizācijām, fondiem vai iestādēm, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 52. panta 6. punkta a) apakšpunktā.

3. Ir iespējama to produktu realizācija, kas izņemti no nozares, lai tos pārstrādātu nepārtikas produktos. Dalībvalstis pieņem sīki izstrādātus noteikumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgajās ražošanas nozarēs Savienībā vai saistībā ar ievestajiem produktiem nerodas konkurences izkropļojumi un ka produkti, kas izņemti no tirgus, nenonāk atpakaļ komerciālajā pārtikas tirgū. Spirtu, ko iegūst destilējot, izmanto vienīgi rūpniecības vai enerģētikas vajadzībām.

28. pants

Nosacījumi no tirgus izņemto produktu saņēmējiem

1. Bezmaksas izplatīšanai paredzēto izņemto produktu saņēmēji nozarēs, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta a), e) un f) punktā, apņemas:

a) ievērot noteikumus attiecībā uz tirdzniecības standartiem, kas noteikti Regulā (ES) Nr. 1308/2013;

b) kārtot atsevišķu krājumu uzskaiti par attiecīgajām izņemšanas darbībām;

c) akceptēt Savienības un valstu noteikumos paredzētās pārbaudes;

d) nodrošināt apliecinošos dokumentus par katra attiecīgā produkta galīgo galamērķi tāda pārņemšanas sertifikāta vai līdzvērtīga dokumenta formā, kas apliecina to, ka no tirgus izņemtos produktus ir pārņēmusi trešā persona, lai tos izplatītu bez maksas.

Dalībvalstis var nolemt, ka saņēmējiem nav jākārto pirmās daļas b) apakšpunktā minētā uzskaite, ja tie saņem daudzumus, kas ir mazāki par maksimālo daudzumu, kurš dalībvalstīm jānosaka, pamatojoties uz dokumentētu riska analīzi.

2. Citiem galamērķiem, kas nav izplatīšana bez maksas, paredzēto izņemto produktu saņēmēji apņemas:

a) ievērot noteikumus attiecībā uz tirdzniecības standartiem, kas noteikti Regulā (ES) Nr. 1308/2013;

b) kārtot atsevišķu krājumu uzskaiti un finanšu uzskaiti par attiecīgajām darbībām, ja dalībvalsts to uzskata par vajadzīgu, neraugoties uz to, ka produkts pirms piegādes ir denaturēts;

c) akceptēt Savienības un valstu noteikumos paredzētās pārbaudes;

d) nepieprasīt papildu atbalstu par spirtu, kas ražots no attiecīgajiem produktiem, ja izņemtie produkti ir paredzēti destilācijai.

29. pants

Izņemto produktu tirdzniecības standarti

1. No tirgus izņemts produkts galamērķiem, kas nav bezmaksas izplatīšana, Regulas (ES) 2021/2115 42. panta a), e) un f) punktā minētajās nozarēs atbilst šim produktam noteiktajam relevantajam standartam un tirdzniecības noteikumiem, kas minēti Regulā (ES) Nr. 1308/2013 un nav noteikumi par produktu noformējumu un marķēšanu.

Ja augļus un dārzeņus izņem nefasētus, ievēro prasību minimumu, kas II šķirai noteikts Komisijas Īstenošanas regulā (ES) Nr. 543/2011 ([12]).

Tomēr augļu un dārzeņu nozares "miniprodukcijai", kā tā definēta relevantajā standartā, jāatbilst piemērojamajiem tirdzniecības standartiem, to vidū noteikumiem par produktu noformējumu un marķēšanu.

([12]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 543/2011 (2011. gada 7. jūnijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari (OV L 157, 15.6.2011., 1. lpp.).

2. Ja konkrētajam auglim vai dārzenim nav noteikts konkrēts tirdzniecības standarts, ir jāievēro VI pielikumā noteiktais prasību minimums. Dalībvalstis var noteikt papildu noteikumus, kas papildina minēto prasību minimumu.

3. iedaļa

Savienības finansiālās palīdzības aprēķināšanas pamats

30. pants

Tirgū laistās produkcijas vērtība jaunatzītu organizāciju vai grupu gadījumā

Ja ražotāju organizācijai, ražotāju organizāciju apvienībai, transnacionālai ražotāju organizācijai, transnacionālai ražotāju organizāciju apvienībai vai ražotāju grupai nozarēs, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta a), e) un f) punktā, triju gadu laikā pēc atzīšanas vēsturiskie dati par pēdējos trijos gados tirgū laisto produkciju nav pieejami, dalībvalstis pieņem tādu tirgū laistās vai tirgojamās produkcijas vērtību 12 secīgu mēnešu periodā, kādu paziņojusi attiecīgā ražotāju organizācija, ražotāju organizāciju apvienība, transnacionāla ražotāju organizācija, transnacionāla ražotāju organizāciju apvienība vai ražotāju grupa un par ko attiecīgā organizācija vai ražotāju grupa dalībvalstij var pierādīt, ka tai ir reālas spējas laist tirgū produkciju tās ražojošo biedru vārdā.

Tomēr, ja ražotāju organizācija, ražotāju organizāciju apvienība, transnacionāla ražotāju organizācija, transnacionāla ražotāju organizāciju apvienība vai ražotāju grupa savas atzīšanas nolūkā jau ir paziņojusi tirgū laistās produkcijas vērtību, dalībvalsts pieņem tikai šo vērtību.

31. pants

Tirgū laistās produkcijas vērtības aprēķināšanas pamats

1. Tirgū laistās produkcijas vērtību ražotāju organizācijai, transnacionālai ražotāju organizācijai vai ražotāju grupai nozarēs, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta a), e) un f) punktā, aprēķina, pamatojoties uz ražotāju organizācijas, transnacionālas ražotāju organizācijas vai pašas ražotāju grupas un tās ražojošo biedru produkciju, ko šī organizācija vai grupa laidusi tirgū, un tā ietver tikai to produktu ražošanu, attiecībā uz kuriem ražotāju organizācija, transnacionālā ražotāju organizācija vai ražotāju grupa ir atzīta. Tirgū laistās produkcijas vērtībā var iekļaut produktus, kuriem nav obligāti jāatbilst tirdzniecības standartiem, ja minētos standartus nepiemēro.

Ražotāju organizāciju apvienības vai transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības tirgū laistās produkcijas vērtību aprēķina, pamatojoties uz produkciju, ko tirgū laidusi pati ražotāju organizāciju apvienība vai transnacionālā ražotāju organizāciju apvienība un tās ražotāju dalībniekorganizācijas, un tā ietver tikai to produktu ražošanu, attiecībā uz kuriem ražotāju organizāciju apvienība vai transnacionālā ražotāju organizāciju apvienība ir atzīta. Tomēr, ja darbības programmas ir apstiprinātas ražotāju organizāciju apvienībai vai transnacionālai ražotāju organizāciju apvienībai un atsevišķi tās ražotāju dalībniekorganizācijām, tirgū laistās produkcijas vērtību, ko ņem vērā biedru darbības programmās, neņem vērā, aprēķinot apvienības tirgū laistās produkcijas vērtību.

Turklāt attiecībā uz nozarēm, kas uzskaitītas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta e) un f) punktā, tirgū laistās produkcijas vērtībā var iekļaut arī tās produkcijas vērtību, uz kuru attiecas līgumi, kurus savu biedru vārdā noslēgusi ražotāju organizācija, transnacionāla ražotāju organizācija, ražotāju organizāciju apvienība, transnacionāla ražotāju organizāciju apvienība vai ražotāju grupa.

2. Tirgū laistās produkcijas vērtību aprēķina svaigai produkcijai vai pirmajam pārstrādes posmam, kurā produktu parasti tirgo, nefasētiem produktiem, ja tos ir atļauts tirgot nefasētus, un tajā neietver turpmākas pārstrādes vai turpmākas pirmsrealizācijas sagatavošanas izmaksas, vai pārstrādes galaproduktu vērtību. Dalībvalstis savos KLP stratēģiskajos plānos norāda, kā katrai nozarei aprēķina tirgū laistās produkcijas vērtību.

Tādas tirgū laistās un vienīgi pārstrādei paredzētās augļu un dārzeņu produkcijas vai jebkura cita šajā punktā minēta tāda pārstrādāta produkta vērtību, kuru ražotāju organizācija, ražotāju organizāciju apvienība vai tās ražojošie biedri, vai šā panta 7. punktam atbilstoši meitasuzņēmumi ir vai nu paši, vai izmantojot ārpakalpojumus pārveidojuši par kādu no pārstrādātu augļu un dārzeņu produktiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1308/2013 I pielikuma X daļā, aprēķina kā vienotu procentuālo likmi, ko piemēro minēto pārstrādāto produktu rēķinā norādītajai vērtībai. Minētā vienotā likme ir noteikta:

a) 53 % augļu sulām;

b) 73 % koncentrētām sulām;

c) 77 % tomātu koncentrātam;

d) 62 % saldētiem augļiem un dārzeņiem;

e) 48 % konservētiem augļiem un dārzeņiem;

f) 70 % konservētām atmatenēm (*Agaricus bisporus*) un citām kultivētām sēnēm, kas konservētas sālījumā;

g) 81 % augļiem, kas konservēti īslaicīgai glabāšanai sālījumā;

h) 81 % žāvētiem augļiem;

i) 27 % pārstrādātiem augļiem un dārzeņiem, kas nav minēti a)–h) apakšpunktā;

j) 12 % pārstrādātiem aromātiskajiem garšaugiem;

k) 41 % paprikas pulverim.

3. Dalībvalstis var labumguvējam atļaut tirgū laistās produkcijas vērtībā iekļaut arī blakusproduktu vērtību.

4. Tirgū laistās produkcijas vērtība ietver tās produkcijas vērtību, kas izņemta no tirgus izplatīšanai bez maksas. Bezmaksas izplatīšanai paredzēto izņemto produktu vērtību aprēķina, pamatojoties uz vidējo cenu tiem produktiem, kurus attiecīgajā periodā tirgū laiž ražotāju organizācija, ražotāju organizāciju apvienība, transnacionāla ražotāju organizācija, transnacionāla ražotāju organizāciju apvienība vai ražotāju grupa.

5. Tirgū laistās produkcijas vērtībā iekļauj tikai ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības, transnacionālas ražotāju organizācijas, transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības, ražotāju grupas vai tās ražojošo biedru produkciju, ko tirgū laiž šī ražotāju organizācija, ražotāju organizāciju apvienība, transnacionāla ražotāju organizācija, transnacionāla ražotāju organizāciju apvienība vai ražotāju grupa.

Ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības, transnacionālas ražotāju organizācijas, transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības vai ražotāju grupas ražojošo biedru produkciju, ko tirgū laiž cita ražotāju organizācija, ražotāju organizāciju apvienība, transnacionāla ražotāju organizācija, transnacionāla ražotāju organizāciju apvienība vai ražotāju grupa, kuru izraudzījusies pašu organizācija, ieskaita tās organizācijas, apvienības vai grupas tirgū laistās produkcijas vērtībā, kas produkciju laidusi tirgū. Divkārša uzskaite ir aizliegta.

6. Izņemot gadījumus, kuros piemēro 7. punktu, par ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības, transnacionālas ražotāju organizācijas, transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības vai ražotāju grupas tirgū laisto produkciju rēķinu izraksta posmā "izvedot no ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības, transnacionālas ražotāju organizācijas, transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības vai ražotāju grupas", kad produkcija ir gatava laišanai tirgū, un atskaita:

a) PVN;

b) ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības, transnacionālas ražotāju organizācijas, transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības vai ražotāju grupas iekšējās transporta izmaksas.

7. Tomēr tirgū laistās produkcijas vērtību var aprēķināt arī posmā "izvedot no meitasuzņēmuma" uz pamata, kas noteikts 6. punktā, ja vismaz 90 % no meitasuzņēmuma daļām vai kapitāla pieder:

a) vienai ražotāju organizācijai, ražotāju organizāciju apvienībai, transnacionālai ražotāju organizācijai, transnacionālai ražotāju organizāciju apvienībai vai ražotāju grupai vai —

b) ja saņemts dalībvalsts apstiprinājums – ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības, transnacionālas ražotāju organizācijas, transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības vai ražotāju grupas ražojošajiem biedriem, ja tādējādi tiek veicināta Regulas (ES) Nr. 1308/2013 152. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto mērķu sasniegšana.

8. Gadījumos, kad izmanto ārpakalpojumus, tirgū laistās produkcijas vērtību aprēķina posmā "izvedot no ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības, transnacionālas ražotāju organizācijas, transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības vai ražotāju grupas", un tajā iekļauj tās darbības pievienoto ekonomisko vērtību, ko ražotāju organizācija, ražotāju organizāciju apvienība, transnacionāla ražotāju organizācija, transnacionāla ražotāju organizāciju apvienība vai ražotāju grupa ir uzticējusi kā ārpakalpojumu saviem biedriem, trešām personām vai tādam meitasuzņēmumam, kas nav minēts 7. punktā.

9. Ja produkcijas apjoms ir samazinājies dabas katastrofas, klimatisko apstākļu, augu vai dzīvnieku slimību vai kaitīgo organismu invāzijas dēļ, visas apdrošināšanas atlīdzības, kas minēto iemeslu dēļ saņemtas par ražas vai produkcijas apdrošināšanas darbībām, kuras minētas 18. pantā, vai līdzvērtīgām darbībām, ko pārvalda ražotāju organizācija, ražotāju organizāciju apvienība, transnacionāla ražotāju organizācija, transnacionāla ražotāju organizāciju apvienība vai ražotāju grupa, vai tās ražojošie biedri, drīkst ieskaitīt tā 12 mēnešu atsauces perioda tirgū laistās produkcijas vērtībā, kurā attiecīgā atlīdzība faktiski ir izmaksāta.

32. pants

Atsauces periods un Savienības finansiālās palīdzības maksimālais apjoms

1. Dalībvalstis katrai ražotāju organizācijai, ražotāju organizāciju apvienībai, transnacionālai ražotāju organizācijai, transnacionālai ražotāju organizāciju apvienībai vai ražotāju grupai nosaka 12 mēnešu atsauces periodu, kas sākas ne agrāk kā tā gada 1. janvārī, kas ir trīs gadus pirms gada, par kuru pieprasīts atbalsts, un beidzas ne vēlāk kā iepriekšējā gada 31. decembrī pirms gada, par kuru pieprasīts atbalsts.

12 mēnešu atsauces periods ir attiecīgās ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības, transnacionālas ražotāju organizācijas, transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības vai ražotāju grupas pārskata periods.

Programmas laikā atsauces periods nedrīkst mainīties, izņemot pienācīgi pamatotas situācijas.

2. Dalībvalstis izlemj, vai Savienības finansiālās palīdzības maksimālais apjoms darbības fondam katru gadu tiek aprēķināts:

a) pamatojoties uz tirgū laistās to ražotāju produkcijas vērtību pārskata periodā, kuri ir ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības, transnacionālas ražotāju organizācijas, transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības vai ražotāju grupas biedri tā gada 1. janvārī, par kuru tiek pieprasīts atbalsts, vai

b) pamatojoties uz attiecīgās ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības, transnacionālas ražotāju organizācijas, transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības vai ražotāju grupas tirgū laistās produkcijas faktisko vērtību attiecīgajā pārskata periodā. Tādā gadījumā šo noteikumu attiecīgajā dalībvalstī piemēro visiem labumguvējiem, kas nav transnacionāli.

3. Ja produktam attiecīgajā gadā tirgū laistās produkcijas vērtība ir samazinājusies vismaz par 35 % salīdzinājumā ar triju pēdējo 12 mēnešu pārskata periodu vidējo rādītāju, piemēro šādus noteikumus:

a) ja samazinājums noticis tādu iemeslu dēļ, kas ir ārpus ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības, transnacionālas ražotāju organizācijas, transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības vai ražotāju grupas atbildības jomas un kontroles, uzskata, ka šī produkta tirgū laistās produkcijas vērtība atbilst 65 % no triju pēdējo 12 mēnešu pārskata periodu vidējās vērtības;

b) ja samazinājums noticis dabas katastrofu, klimatisko apstākļu vai augu slimību vai kaitīgo organismu invāzijas dēļ, kas ir ārpus ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības, transnacionālas ražotāju organizācijas, transnacionālas ražotāju organizāciju apvienības vai ražotāju grupas atbildības jomas un kontroles, uzskata, ka šī produkta tirgū laistās produkcijas vērtība atbilst 85 % no triju pēdējo 12 mēnešu pārskata periodu vidējās vērtības.

Abos gadījumos ražotāju organizācijai, ražotāju organizāciju apvienībai, transnacionālai ražotāju organizācijai, transnacionālai ražotāju organizāciju apvienībai vai ražotāju grupai attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei jāpierāda, ka šie iemesli ir ārpus tās atbildības jomas un kontroles.

Ja ražotāju organizācija, ražotāju organizāciju apvienība, transnacionāla ražotāju organizācija, transnacionāla ražotāju organizāciju apvienība vai ražotāju grupa attiecīgajai dalībvalstij pierāda, ka minētie iemesli ir ārpus tās atbildības jomas un kontroles un ka tā ir īstenojusi nepieciešamos profilaktiskos pasākumus, uzskata, ka šī produkta tirgū laistās produkcijas apjoms ir 100 % no triju pēdējo 12 mēnešu pārskata periodu vidējās vērtības.

III NODAĻA

Augļu un dārzeņu nozare

33. pants

Ar bezmaksas izplatīšanu saistītās pirmsrealizācijas sagatavošanas izmaksas

Tādi izdevumu maksājumi ražotāju organizācijai, ražotāju organizāciju apvienībai, transnacionālai ražotāju organizācijai vai transnacionālai ražotāju organizāciju apvienībai, kas saistīti ar tādu augļu un dārzeņu pirmsrealizācijas sagatavošanas izmaksām, kuri izņemti no tirgus bezmaksas izplatīšanai saskaņā ar darbības programmām, ir noteikti VII pielikumā.

34. pants

Ražotāju pašorganizācijas pakāpes aprēķināšana valsts finansiālās palīdzības saņemšanai

1. Kad valsts finansiālās palīdzības līmeni augļu un dārzeņu nozarē nosaka saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2115 53. pantu, organizētības pakāpi dalībvalsts reģionā aprēķina, pamatojoties uz tādu attiecīgajā reģionā saražoto augļu un dārzeņu vērtību, ko tirgū laiž organizācijas, un tajā iekļauj tikai tos produktus, attiecībā uz kuriem minētās organizācijas ir atzītas. Šīs regulas 31. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

2. Šā panta vajadzībām tiks ņemti vērā tikai augļi un dārzeņi, kas saražoti 3. punktā minētajā reģionā.

3. Reģionus, par kuriem ir pieejami dati, kas vajadzīgi, lai aprēķinātu 1. punktā minēto organizētības pakāpi, dalībvalstis par atsevišķām savas valsts teritorijas daļām nosaka saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, tādiem kā reģiona agronomiskās un ekonomiskās īpašības un reģionālais lauksaimniecības vai augļu un dārzeņu ražošanas potenciāls vai institucionālā vai administratīvā struktūra.

Sarakstu ar reģioniem, ko noteikusi dalībvalsts, negroza vismaz piecus gadus, ja vien šādi grozījumi nav objektīvi pamatoti, jo īpaši ar iemesliem, kas nav saistīti ar ražotāju organizētības pakāpes aprēķināšanu attiecīgajā reģionā vai reģionos.

4. Dalībvalstis līdz katra gada 31. janvārim paziņo Komisijai sarakstu, kurā norādīti reģioni, kas atbilst Regulas (ES) 2021/2115 53. panta 1. un 2. punktā minētajiem kritērijiem, un finansiālās palīdzības apjomu, kas piešķirts minēto reģionu ražotāju organizācijām.

Dalībvalstis informē Komisiju par jebkādiem grozījumiem reģionu sarakstā.

5. Ražotāju organizācija, kas vēlas pieteikties uz valsts finansiālo palīdzību, vajadzības gadījumā groza savu darbības programmu.

35. pants

Trīsgadu vidējais rādītājs izņemšanai no tirgus bezmaksas izplatīšanas nolūkā

1. Regulas (ES) 2021/2115 52. panta 6. punkta a) apakšpunktā minēto limitu 5 % apmērā no tirgū laistās produkcijas apjoma aprēķina, pamatojoties uz to produktu kopapjomu vidējo rādītāju, attiecībā uz kuriem ražotāju organizācija ir atzīta un kuri triju pēdējo gadu laikā tirgū laisti ar ražotāju organizācijas starpniecību.

2. Jaunatzītām ražotāju organizācijām dati par tirdzniecības gadiem pirms atzīšanas ir:

a) (ja organizācija bijusi ražotāju grupa) līdzvērtīgie šīs ražotāju grupas dati vai

b) apjoms, kas atbilst atzīšanas pieteikumam.

IV NODAĻA

Biškopības nozare

36. pants

Stropa definīcija

Šajā nodaļā "strops" ir vienība, kas aptver medus bišu saimi, kuru izmanto medus, citu biškopības produktu vai medus bišu pavairošanas materiāla ražošanai, un visus saimes izdzīvošanai vajadzīgos elementus.

37. pants

Stropu skaita aprēķināšanas metode

To stropu skaitu, kas no 1. septembra līdz 31. decembrim dalībvalstu teritorijā ir gatavi ziemošanai, aprēķina katru gadu saskaņā ar KLP stratēģiskajos plānos noteiktu uzticamu metodi.

38. pants

Bišu stropu skaita paziņošana

Ikgadējo paziņojumu par Regulas (ES) 2021/2115 55. panta 7. punktā minēto stropu skaitu, kas aprēķināts saskaņā ar šīs regulas 37. pantu, katru gadu, sākot no 2023. gada, veic līdz 15. jūnijam.

39. pants

Minimālais Savienības ieguldījums

Minimālais Savienības ieguldījums izdevumos, kas saistīti ar Regulas (ES) 2021/2115 55. pantā minēto intervences pasākumu veidu īstenošanu biškopības nozarē un ko dalībvalstis norādījušas savos KLP stratēģiskajos plānos, ir 30 %.

V NODAĻA

Vīna nozare

40. pants

Labumguvēji

1. Dalībvalstis nosaka, kuri tirgus dalībnieki var gūt labumu no KLP stratēģiskajos plānos norādītajiem intervences pasākumiem vīna nozarē. Minētie tirgus dalībnieki ir labumguvēji, kas minēti 2., 3. un 4. punktā, kā arī profesionālās organizācijas, vīna ražotāju organizācijas, vīna ražotāju organizāciju apvienības, divu vai vairāku vīna ražotāju pagaidu vai pastāvīgas apvienības un starpnozaru organizācijas.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka vīnkopji ir vienīgie labumguvēji no intervences pasākumu veidiem "vīndārzu pārstrukturēšana un pārveidošana", "priekšlaicīga ražas novākšana" un "ražas apdrošināšana", kas minēti Regulas (ES) 2021/2115 58. panta 1. punkta pirmās daļas attiecīgi a), c) un d) apakšpunktā.

3. Publisko tiesību subjekts nevar saņemt atbalstu vīna nozarē intervences pasākumu veidu ietvaros. Tomēr dalībvalstis var atļaut publisko tiesību subjektam saņemt atbalstu:

a) par starpnozaru organizāciju īstenotām darbībām, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 58. panta 1. punkta pirmās daļas i) un j) apakšpunktā;

b) par informatīvām darbībām un trešās valstīs veiktiem noieta veicināšanas un komunikācijas pasākumiem, kas minēti Regulas (ES) 2021/2115 58. panta 1. punkta pirmās daļas h) un k) apakšpunktā, ar noteikumu, ka publisko tiesību subjekts nav vienīgais par minētajiem intervences pasākumiem piešķirtā atbalsta labumguvējs.

4. Privāti uzņēmumi var būt labumguvēji no noieta veicināšanas un komunikācijas pasākumiem trešās valstīs, kas minēti Regulas (ES) 2021/2115 58. panta 1. punkta pirmās daļas k) apakšpunktā.

5. Atbalstu nepiešķir ražotājiem, kuri apsaimnieko nelikumīgus stādījumus, un platībām, kas ar vīnogulājiem apstādītas bez Regulas (ES) Nr. 1308/2013 71. pantā minētās atļaujas.

41. pants

Vēlreizēja apstādīšana veselības vai fitosanitāru apsvērumu dēļ

Gada izdevumi, ko dalībvalstis saistībā ar vīndārzu vēlreizēju apstādīšanu pēc obligātas izaršanas maksā par atbalstu intervences pasākumiem, kuri norādīti to KLP stratēģiskajos plānos, nepārsniedz 15 % no tādiem kopējiem gada izdevumiem par vīndārzu pārstrukturēšanu un pārveidošanu saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2115 58. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu, ko attiecīgā dalībvalsts samaksājusi attiecīgajā finanšu gadā.

Izaršanas izmaksas un negūto ienākumu kompensācija nav attiecināmie izdevumi šāda veida intervences pasākumā.

42. pants

Apstādītā platība

1. Ar vīnogulājiem apstādītas platības lielumu Regulas (ES) 2021/2115 58. panta 1. punkta pirmās daļas a) un c) apakšpunkta nolūkos nosaka pēc vīnogulāju lauka ārējā perimetra un pieskaitot buferjoslu, kuras platums atbilst pusei no attāluma starp rindām.

2. Ja dalībvalsts nolemj vīndārzu pārstrukturēšanas un pārveidošanas un priekšlaicīgas ražas novākšanas darbību attaisnotās izmaksas verificēt, pamatojoties tikai uz vienības izmaksu standartlikmēm, kuru pamatā ir mērvienības, kas nav platības mērvienības, vai pamatojoties uz labumguvēju iesniegtajiem apliecinošajiem dokumentiem, kompetentās iestādes var nolemt nemērīt apstādīto platību, kā noteikts 1. punktā.

VI NODAĻA

Apiņu nozare

43. pants

Savienības finansiālā palīdzība

Maksimālo Savienības finansiālo palīdzību, kas katrai ražotāju organizācijai vai apvienībai piešķirama, kā minēts Regulas (ES) 2021/2115 62. panta 1. punktā, aprēķina proporcionāli ražojošo biedru atbalsttiesīgajām apiņu platībām. Lai apiņu platības būtu atbalsttiesīgas, tām jābūt apstādītām vienmērīgi ar vismaz 1 500 augu uz hektāru divkāršā auklojuma/vadojuma gadījumā vai 2 000 augu uz hektāru vienkāršā auklojuma/vadojuma gadījumā.

Platībās iekļauj tikai platības, ko ierobežo līnija, kura savieno stabu ārējos stāvus. Ja uz šīs līnijas atrodas apiņu augi, katrai minētās platības pusei var pievienot papildjoslu, kas atbilst vidējam celiņa platumam šajā zemesgabalā. Papildjosla nedrīkst būt daļa no ceļa servitūta. Platībā var iekļaut divas joslas apiņu rindu galos, kuras ir vajadzīgas lauksaimniecības mašīnu manevrēšanai, ar nosacījumu, ka nevienas šādas joslas garums nepārsniedz astoņus metrus, tās tiek pieskaitītas tikai vienreiz un tās nav daļa no ceļa servitūta.

Minētajās platībās neietilpst platības, kuras apstādītas ar jauniem apiņiem, kas tiek audzēti galvenokārt kā stādaudzētavas produkti.

VII NODAĻA

Lauksaimniecības dzīvnieku nozare

44. pants

Ganāmpulka atjaunošana pēc piespiedu kaušanas veselības apsvērumu dēļ vai dabas katastrofu izraisītu zaudējumu dēļ

1. Dalībvalstis nodrošina, ka Regulas (ES) 2021/2115 47. panta 2. punkta e) apakšpunktā minētā intervences veida "ganāmpulka atjaunošana pēc piespiedu kaušanas veselības apsvērumu dēļ vai dabas katastrofu izraisītu zaudējumu dēļ" pasākumi tiek īstenoti tikai pēc tam, kad ir veikti slimību kontroles pasākumi atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2016/429 ([13]).

2. Izdevumi par ganāmpulka atjaunošanu nepārsniedz 20 % no darbības programmu kopējiem izdevumiem.

([13]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/429 (2016. gada 9. marts) par pārnēsājamām dzīvnieku slimībām un ar ko groza un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku veselības jomā ("Dzīvnieku veselības tiesību akts") (OV L 84, 31.3.2016., 1. lpp.).

IV SADAĻA

PAPILDU PRASĪBAS NOTEIKTIEM INTERVENCES PASĀKUMU VEIDIEM LAUKU ATTĪSTĪBAS JOMĀ

45. pants

Ģenētisko resursu saglabāšana, ilgtspējīga izmantošana un attīstīšana lauksaimniecībā un mežsaimniecībā

1. Dalībvalstis, kuras savos KLP stratēģiskajos plānos iekļauj Regulas (ES) 2021/2115 70. pantā minētos intervences pasākumus, kas saistīti ar ģenētisko resursu saglabāšanu, ilgtspējīgu izmantošanu un attīstīšanu lauksaimniecībā un mežsaimniecībā, atbalstu var sniegt tikai šādā veidā:

a) agrovides un klimata saistības saglabāt saimniecībās tādas apdraudētas dzīvnieku un augu šķirnes, kuras apdraud ģenētiskā erozija, vai

b) atbalsts darbībām, kas saistītas ar ģenētisko resursu saglabāšanu, ilgtspējīgu izmantošanu un attīstīšanu lauksaimniecībā un mežsaimniecībā.

Darbības, uz kurām attiecas pirmās daļas a) apakšpunktā minētais agrovides un klimata saistību veids, nav atbalsttiesīgas saskaņā ar minētās daļas b) apakšpunktu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētās agrovides un klimata saistības saglabāt saimniecībās tādas apdraudētas dzīvnieku un augu šķirnes, kuras apdraud ģenētiskā erozija, prasa:

a) audzēt tādu vietējo šķirņu lauksaimniecības dzīvniekus, kuras dalībvalsts atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1012 ([14]) 2. panta 24. punkta definīcijai atzinusi par apdraudētām, kuras ģenētiski ir pielāgotas vienai vai vairākām attiecīgās dalībvalsts tradicionālajām ražošanas sistēmām vai vidēm un kuru apdraudētības statusu zinātniski ir noteikusi iestāde, kam ir nepieciešamās prasmes un zināšanas apdraudēto šķirņu jomā, vai

b) saglabāt to augu ģenētiskos resursus, kuri dabiskā ceļā pielāgojušies vietējiem un reģionālajiem apstākļiem un kuriem draud ģenētiskā erozija.

3. Uz atbalstu pretendēt var šādas 2. punkta a) apakšpunktā minētās vietējās lauksaimniecības dzīvnieku šķirnes:

a) liellopi;

b) aitas;

c) kazas;

d) zirgu dzimtas dzīvnieki (*Equus caballus* un *Equus asinus*);

e) cūkas;

f) putni;

g) truši;

h) bites.

4. Dalībvalstis uzskata, ka 2. punkta a) apakšpunktā minētās vietējās šķirnes atbalsttiesīgas ir tikai tad, ja ir izpildītas šādas prasības:

a) ir norādīts attiecīgo vaislas mātīšu skaits valsts līmenī;

([14]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1012 (2016. gada 8. jūnijs) par zootehniskajiem un ģenealoģiskajiem nosacījumiem dzīvnieku audzēšanai, tīršķirnes vaislas dzīvnieku, krustojuma vaislas cūku un to reproduktīvo produktu tirdzniecībai Savienībā un ievešanai tajā, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 652/2014, Padomes Direktīvas 89/608/EEK un 90/425/EEK un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku audzēšanas jomā ("Dzīvnieku audzēšanas regula") (OV L 171, 29.6.2016., 66. lpp.).

b) pienācīgi atzīta relevanta šķirnes dzīvnieku audzētāju biedrība reģistrē un regulāri atjaunina šķirnes ciltsgrāmatu.

5. Dalībvalstis 2. punkta b) apakšpunktā minētos augu ģenētiskos resursus par ģenētiskās erozijas apdraudētiem uzskata tad, ja ir sniegti pietiekami ģenētiskās erozijas pierādījumi, kuri pamatoti ar zinātnisko pētījumu rezultātiem vai rādītājiem, kas liecina par savvaļas sugu vai primitīvo vietējo šķirņu, to populācijas daudzveidības samazināšanos un attiecīgā gadījumā par izmaiņām dominējošajā lauksaimniecības praksē vietējā līmenī.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka darbības ģenētisko resursu saglabāšanai, ilgtspējīgai izmantošanai un attīstīšanai lauksaimniecībā un mežsaimniecībā, kas minētas 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, ietver:

a) mērķorientētas darbības, kas veicina ģenētisko resursu saglabāšanu *in situ* un *ex situ*, raksturošanu, kolekcionēšanu un izmantošanu lauksaimniecībā un mežsaimniecībā, arī uz interneta resursiem balstītu uzskaiti, kas aptver patlaban *in situ* saglabātus ģenētiskos resursus (arī tādus, kas saglabāti lauku saimniecībā vai meža tiesiskajā valdījumā) un *ex situ* kolekcijas un datubāzes;

b) saskaņotas darbības, kas veicina informācijas apmaiņu starp dalībvalstu kompetentajām organizācijām par ģenētisko resursu saglabāšanu, raksturošanu, kolekcionēšanu un izmantošanu Savienības lauksaimniecībā vai mežsaimniecībā;

c) pavaddarbības — informēšanu, izplatīšanu, konsultēšanu, apmācīšanu un tehnisko ziņojumu sagatavošanu, iesaistot nevalstiskās organizācijas un citas ieinteresētās personas.

7. Šā panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkos piemēro šādas definīcijas:

a) "saglabāšana *in situ*" lauksaimniecībā ir ģenētiskā materiāla saglabāšana ekosistēmās un dabiskajās dzīvotnēs un dzīvotspējīgu sugas vai savvaļā pārgājušas šķirnes populāciju uzturēšana un atgūšana to dabiskajā vidē, un — attiecībā uz domesticētu dzīvnieku šķirnēm vai kultivētām augu sugām — lauksaimnieciskajā vidē, kurā ir izveidojušās to atšķirīgās īpašības;

b) "saglabāšana *in situ*" mežsaimniecībā ir ģenētiskā materiāla saglabāšana ekosistēmās un dabiskajās dzīvotnēs un dzīvotspējīgu sugas populāciju uzturēšana un atgūšana sugas dabiskajā vidē;

c) "saglabāšana lauku saimniecībā vai meža tiesiskajā valdījumā" ir *in situ* saglabāšana un attīstīšana lauku saimniecības vai meža tiesiskā valdījuma mērogā;

d) "saglabāšana *ex situ*" ir lauksaimniecības vai mežsaimniecības ģenētiskā materiāla saglabāšana ārpus tā dabiskās dzīvotnes;

e) "kolekcija *ex situ*" ir lauksaimniecības vai mežsaimniecības ģenētiskā materiāla kolekcija, kuru uztur ārpus tā dabiskās dzīvotnes.

46. pants

Dzīvnieku labturība

Dalībvalstis, kas savos KLP stratēģiskajos plānos iekļauj intervences pasākumus, kuri ir saistīti ar dzīvnieku labturības saistībām, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 70. pantā, nodrošina, ka minētās dzīvnieku labturības saistības garantē augstākus ražošanas metožu standartus vismaz vienā no šīm jomām:

a) ūdens, barība un dzīvnieku kopšana saskaņā ar dzīvnieku dabiskajām vajadzībām;

b) turēšanas apstākļi, kas uzlabo dzīvnieku komfortu un pārvietošanās brīvību, piemēram, lielāka vienam dzīvniekam atvēlētā platība, grīdas segums, dabiskais apgaismojums, mikroklimata kontrole, kā arī turēšanas apstākļi, piemēram, brīva atnešanās vai dzīvnieku turēšana grupās atkarībā no dzīvniekiem dabiski raksturīgajām vajadzībām;

c) apstākļi, kas atļauj dabiskās uzvedības izpausmes, piemēram, dzīves vides apstākļu uzlabošana vai vēlīna atšķiršana no mātes;

d) iespējas atrasties ārpus telpām un ganības;

e) prakse, kas palielina dzīvnieku izturību un ilgmūžību, arī lēnāk augošām šķirnēm;

f) prakse, kas nepieļauj dzīvnieku kropļošanu vai kastrāciju. Konkrētos gadījumos, kad dzīvnieku kropļošana vai kastrācija tiek uzskatīta par nepieciešamu, izmanto anestēzijas līdzekļus, pretsāpju un pretiekaisuma medikamentus vai imūnkastrāciju;

g) sanitārie pasākumi, ar ko novērš nepārnēsājamas slimības, kuru dēļ nav jāizmanto tādas ārstnieciskas vielas kā vakcīnas, insekticīdi vai pretparazītu zāles.

47. pants

Kvalitātes shēmas

Dalībvalstis, kuras savos KLP stratēģiskajos plānos iekļauj intervences pasākumus, kas saistīti ar kvalitātes shēmām, kuras minētas Regulas (ES) 2021/2115 77. panta 1. punkta c) apakšpunktā, nodrošina, ka valsts atzītas kvalitātes shēmas aptver:

a) dalībvalstu atzītās lauksaimniecības produktu, kokvilnas vai pārtikas produktu kvalitātes shēmas, to vidū lauku saimniecību sertifikācijas shēmas, kas atbilst šādiem kritērijiem:

   i) saskaņā ar šādām shēmām saražotā galaprodukta specifika izriet no nepārprotamiem pienākumiem garantēt jebkuru no turpmāk minētā:

      — konkrētas produkta īpašības,

      — konkrētas lauksaimniecības vai ražošanas metodes vai

      — galaprodukta kvalitāti, kas ievērojami pārsniedz komerciālo preču standartus attiecībā uz sabiedrības, dzīvnieku vai augu veselību, dzīvnieku labturību vai vides aizsardzību;

   ii) shēma ir pieejama visiem ražotājiem;

   iii) shēmā ir iekļautas saistošas produkta specifikācijas, un atbilstību šīm specifikācijām verificē valsts iestādes vai neatkarīga inspekcijas struktūra;

   iv) shēma ir pārredzama un nodrošina produktu pilnīgu izsekojamību;

b) brīvprātīgas lauksaimniecības produktu sertifikācijas shēmas, kuras dalībvalstis ir atzinušas par atbilstīgām Savienības labākās prakses pamatnostādnēm to brīvprātīgo sertifikācijas shēmu darbībai, kas attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem minētas Komisijas 2010. gada 16. decembra paziņojumā "ES labākās prakses pamatnostādnes ar lauksaimniecības produktiem un pārtikas produktiem saistītām brīvprātīgās sertifikācijas shēmām" ([15]).

V SADAĻA

NOTEIKUMI PAR ĪPATSVARU, KO PIEMĒRO LLVS 1. STANDARTA VAJADZĪBĀM

48. pants

Noteikumi par īpatsvaru, ko piemēro LLVS 1. standarta vajadzībām

1. Ilggadīgo zālāju uzturēšanā saistībā ar LLVS 1. standartu, kas norādīts Regulas (ES) 2021/2115 III pielikumā, dalībvalstis nodrošina, ka ilggadīgo zālāju īpatsvars pret lauksaimniecības platību nesamazinās vairāk kā par 5 % salīdzinājumā ar atsauces īpatsvaru, kas ikvienai dalībvalstij savā KLP stratēģiskajā plānā jānosaka, dalot ilggadīgo zālāju platības ar kopējo lauksaimniecības platību.

Lai noteiktu pirmajā daļā minēto īpatsvara atsauces vērtību:

([15]) OV C 341, 16.12.2010., 5. lpp.

a) "ilggadīgo zālāju platības" ir ilggadīgie zālāji, ko atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1306/2013 ([16]) 72. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktam 2018. gadā deklarējuši lauksaimnieki, kuri saņem tiešos maksājumus, un ko nosaka, kā minēts Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 ([17]) 2. panta 1. punkta otrās daļas 23. apakšpunktā, un ko dalībvalstis nepieciešamības gadījumā koriģē, lai ņemtu vērā iespējamo izmaiņu ietekmi, jo īpaši ilggadīgo zālāju definīcijā, kuru dalībvalstis nosaka atbilstīgi Regulas (ES) 2021/2115 4. panta 3. punkta c) apakšpunktam;

b) "kopējā lauksaimniecības zeme" ir lauksaimniecības zeme, ko atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktam 2018. gadā deklarējuši lauksaimnieki, kuri saņem tiešos maksājumus, un ko nosaka, kā minēts Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 2. panta 1. punkta otrās daļas 23. apakšpunktā, un ko dalībvalstis nepieciešamības gadījumā koriģē, jo īpaši lai ņemtu vērā iespējamo izmaiņu ietekmi uz lauksaimniecības zemes definīciju, kuru dalībvalstis nosaka atbilstīgi Regulas (ES) 2021/2115 4. panta 3. punktam.

2. Ilggadīgo zālāju īpatsvaru nosaka katru gadu, pamatojoties uz platībām, ko attiecīgajā gadā deklarējuši labumguvēji, kuri saņem tiešos maksājumus saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2115 III sadaļas II nodaļu vai ikgadējos maksājumus, ievērojot minētās regulas 70., 71. un 72. pantu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/2116 ([18]) 67. panta 1. punktu.

Ilggadīgo zālāju īpatsvaru un atsauces īpatsvaru dalībvalstis var noteikt valsts, reģionālā, apakšreģionālā, saimniecību grupas vai saimniecības līmenī.

3. Ja tiek konstatēts, ka 2. punktā minētais īpatsvars līmenī, kurā tiek īstenots LLVS 1. standarts, ir samazinājies par vairāk nekā 5 %, attiecīgā dalībvalsts dažiem vai visiem lauksaimniekiem, kuru rīcībā ir zeme, kas pagātnē no ilggadīgajiem zālājiem pārveidota par citai izmantošanai paredzētu zemi, uzliek pienākumu saimniecības līmenī pārveidot zemi par ilggadīgajiem zālājiem vai izveidot ilggadīgo zālāju platību.

Tomēr, ja ilggadīgo zālāju platība konkrētajā gadā tiek saglabāta absolūtā izteiksmē 0,5 % robežās no ilggadīgo zālāju platībām, kas noteiktas saskaņā ar 1. punkta otrās daļas a) apakšpunktu, 1. punkta pirmajā daļā minēto pienākumu uzskata par izpildītu.

4. Šā panta 3. punkta pirmo daļu nepiemēro, ja samazinājums zem 5 % robežvērtības ir saistīts ar tādām saistībām vai pienākumiem saskaņā ar Regulas (ES) 2021/2115 4. panta 4. punkta b) un c) apakšpunktu, kuru dēļ attiecīgajās platībās vairs netiek veikta lauksaimnieciska darbība un kuras neietver svētku eglīšu stādījumus vai enerģijas ražošanai paredzētu kultūru vai kokaugu audzēšanu.

5. Šā panta 2. punktā minētā īpatsvara aprēķināšanas vajadzībām platības, kas ir atkārtoti pārveidotas par ilggadīgajiem zālājiem vai izveidotas kā ilggadīgie zālāji atbilstīgi 3. punktam, vai izveidotas kā ilggadīgie zālāji, dalībvalstīm īstenojot LLVS 1. standartu, uzskata par ilggadīgiem zālājiem no pirmās atkārtotas pārveidošanas vai izveides dienas. Šīs platības izmanto, lai atbilstīgi definīcijai, kas sniegta Regulas (ES) 2021/2115 4. panta 3. punkta c) apakšpunktā, vismaz piecus secīgus gadus pēc atkārtotas pārveidošanas vai izveides audzētu stiebrzāles vai citus lopbarības zālaugus, vai — platībās, ko jau izmanto stiebrzāļu vai cita veida lopbarības zālaugu audzēšanai, – tik gadus, cik atlikuši, lai sasniegtu piecus secīgus gadus.

([16]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

([17]) Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 640/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz integrēto administrācijas un kontroles sistēmu, maksājumu atteikšanas vai atsaukšanas nosacījumiem un administratīvajiem sodiem, kas piemērojami tiešo maksājumu, lauku attīstības atbalsta un savstarpējās atbilstības kontekstā (OV L 181, 20.6.2014., 48. lpp.).

([18]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/2116 (2021. gada 2. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 1306/2013 (OV L 435, 6.12.2021., 187. lpp.).

VI SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

49. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2021. gada 7. decembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja
Ursula VON DER LEYEN

I PIELIKUMS

3. pantā minētā Savienības metode Δ9-tetrahidrokanabinola satura noteikšanas verifikācijai kaņepju šķirnēs

1. **Piemērošanas joma**

Šajā pielikumā izklāstītā metode ir paredzēta, lai noteiktu Δ9-tetrahidrokanabinola (turpmāk tekstā –"*THC*") saturu kaņepju (*Cannabis sativa* L.) šķirnēs. Attiecīgā gadījumā šī metode ietver šajā pielikumā aprakstītās A vai B procedūras piemērošanu.

Šīs metodes pamatā ir *THC* kvantitatīva noteikšana, pēc ekstrahēšanas ar piemērotu šķīdinātāju izmantojot gāzu hromatogrāfiju.

1.1. *A procedūra*

A procedūru kaņepju produkcijas pārbaudīšanai izmanto, ja katru gadu uz vietas veikto pārbaužu kontrolparaugs aptver vismaz 30 % no visām kaņepju ražošanai deklarētajām platībām atbilstoši Regulas (ES) 2021/2115 4. panta 4. punkta otrajai daļai.

1.2. *B procedūra*

B procedūru izmanto, kad dalībvalsts ievieš iepriekšējas apstiprināšanas sistēmu kaņepju audzēšanai un minimālais uz vietas veikto pārbaužu līmenis ir 20 % no platībām, kas deklarētas kaņepju ražošanai atbilstoši Regulas (ES) 2021/2115 4. panta 4. punkta otrajai daļai.

2. **Paraugu ņemšana**

2.1. *Paraugu ņemšanas nosacījumi*

Paraugus ņem dienas gaišajā laikā, ievērojot noteiktu sistēmu, lai nodrošinātu, ka paraugi ir reprezentatīvi attiecībā pret lauku; paraugus neņem lauka malās.

2.1.1. *A procedūra*

No katra auga, kas atlasīts no augošām attiecīgās šķirnes kaņepēm, ņem 30 cm garu fragmentu, kurā ir vismaz viena sievišķā ziedkopa. Paraugus ņem laikposmā, kas sākas 20 dienas pēc ziedēšanas sākuma un beidzas 10 dienas pēc ziedēšanas beigām.

Dalībvalstis var atļaut paraugu ņemšanu laikposmā, kas sākas ziedēšanas sākumā un beidzas 20 dienas pēc ziedēšanas sākuma, ja no katras audzētās šķirnes tiek ņemti citi reprezentatīvi paraugi saskaņā ar pirmajā daļā izklāstītajiem noteikumiem un ja to dara laikposmā, kas sākas 20 dienas pēc ziedēšanas sākuma un beidzas 10 dienas pēc ziedēšanas beigām.

No kaņepēm, ko audzē kā starpkultūru, ja sievišķo ziedkopu nav, ņem auga stublāja augšējos 30 cm. Tādā gadījumā paraugus ņem tieši pirms veģetācijas perioda beigām, kad redzamas lapu dzeltēšanas pirmās pazīmes, tomēr ne vēlāk kā prognozētā sala perioda sākumā.

2.1.2. *B procedūra*

No katra auga, kas atlasīts no augošām attiecīgās šķirnes kaņepēm, ņem augšējo trešdaļu. Paraugus ņem 10 dienās pēc ziedēšanas beigām vai, ja kaņepes audzē kā starpkultūru un tām nav sievišķo ziedkopu, tieši pirms veģetācijas perioda beigām, kad redzamas lapu dzeltēšanas pirmās pazīmes, bet ne vēlāk kā prognozētā sala perioda sākumā. No divmāju šķirnēm ņem tikai sievišķo augu paraugus.

2.2. *Paraugkopas lielums*

A procedūra: paraugkopā ietilpst 50 augu daļas no katra lauka.

B procedūra: paraugkopā ietilpst 200 augu daļas no katra lauka.

Katru paraugu nesaspiežot ievieto auduma vai papīra maisiņā un nosūta uz laboratoriju analīžu veikšanai.

Dalībvalstis var noteikt, ka vajadzības gadījumā, lai veiktu atkārtotas analīzes, tiek ņemts otrs paraugs, ko glabā ražotājs vai arī par analīžu veikšanu atbildīgā iestāde.

2.3. *Parauga žāvēšana un uzglabāšana*

Paraugu žāvēšanu sāk tik drīz, cik vien iespējams, un katrā ziņā 48 stundu laikā, un tai izmanto jebkādu metodi, kuras laikā temperatūra ir zemāka par 70 °C.

Paraugus žāvē, līdz tie sasniedz nemainīgu masu un mitruma saturs tajos ir no 8 % līdz 13 %.

Pēc žāvēšanas nesaspiestus paraugus glabā tumšā vietā temperatūrā, kas ir zemāka par 25 °C.

3. ***THC* satura noteikšana**

3.1. *Testa parauga sagatavošana*

Izžāvētos paraugus atbrīvo no stublājiem un sēklām, kas lielākas par 2 mm.

Izžāvētos paraugus samaļ, lai iegūtu pussmalku pulveri (izsijājas caur sietu ar 1 mm lielām acīm).

Pulveri var uzglabāt 10 nedēļas tumšā, sausā vietā temperatūrā, kas ir zemāka par 25 °C.

3.2. *Reaģenti un ekstrakcijas šķīdums*

Reaģenti:

— tīrs Δ9-tetrahidrokanabinols, kas paredzēts hromatogrāfijai,

— tīrs skvalāns, kas paredzēts hromatogrāfijai un ko izmanto kā iekšējo standartu.

Ekstrakcijas šķīdums:

— 35 mg skvalāna uz 100 ml heksāna.

3.3. *THC ekstrakcija*

Nosver 100 g pulverveida analizējamā parauga, ievieto centrifūgas stobriņā un pievieno 5 ml ekstrakcijas šķīduma, kas satur iekšējo standartu.

Paraugu uz 20 minūtēm ievieto ultraskaņas vannā. To centrifugē piecas minūtes ar 3 000 apgriezieniem minūtē un pēc tam noņem supernatanta *THC* šķīdumu. Iegūto šķīdumu injicē hromatogrāfā un veic kvantitatīvo analīzi.

3.4. *Gāzu hromatogrāfija*

a) Aparatūra:

— gāzu hromatogrāfs ar liesmas jonizācijas detektoru un šķelšanās/nešķelšanās inžektoru,

— kolonna, kas ir labi piemērota kanabinoīdu atdalīšanai, piemēram, 25 m gara stikla kapilārā kolonna ar 0,22 mm diametru, kas impregnēta ar 5 % nepolāru fenilmetilsiloksāna fāzi.

b) Kalibrēšanas diapazoni

Vismaz trīs punkti attiecībā uz A procedūru un pieci punkti attiecībā uz B procedūru, ieskaitot punktus 0,04 un 0,50 mg/ml *THC* ekstrakcijas šķīdumā.

c) Eksperimenta apstākļi

Turpmāk minētie apstākļi ir norādīti kā piemērs attiecībā uz a) apakšpunktā minēto kolonnu:

— žāvēšanas skapja temperatūra 260 °C,

— inžektora temperatūra 300 °C,

— detektora temperatūra 300 °C.

d) Ievadītais tilpums: 1 µl.

4. **Rezultāti**

Konstatējumus izsaka ar divām zīmēm aiz komata, norādot *THC* gramos uz 100 g analizējamā parauga, kas izžāvēts līdz nemainīgai masai. Piemēro pielaidi 0,03 g uz 100 g.

— A procedūra: viena noteikšanas procedūra vienam analizējamam paraugam.

Tomēr, ja iegūtais rezultāts pārsniedz robežvērtību, kas noteikta Regulas (ES) 2021/2115 4. panta 4. punkta otrajā daļā, katram analizējamajam paraugam veic otru noteikšanas procedūru, un par rezultātu uzskata abu noteikšanas procedūru rezultātu vidējo vērtību.

— B procedūra: rezultāts atbilst vidējai vērtībai, kas iegūta, veicot divas noteikšanas procedūras vienam analizējamajam paraugam.

II PIELIKUMS

22. panta 2. punktā minēto to izdevumu veidu saraksts, kas nav atbalsttiesīgi

I DAĻA

Augļu un dārzeņu nozare, biškopības nozare, apiņu nozare, olīveļļas un galda olīvu nozare un citas nozares, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta f) punktā

1. Vispārējās ražošanas izmaksas, jo īpaši izmaksas par micēliju, sēklām un viengadīgiem augiem (pat sertificētiem), augu aizsardzības līdzekļiem (arī integrētās kontroles līdzekļiem), mēslošanas līdzekļiem un citiem resursiem, savākšanas vai transportēšanas (iekšējās vai ārējās) izmaksas; uzglabāšanas izmaksas, iepakošanas izmaksas (ieskaitot iepakojuma lietošanu un apsaimniekošanu), arī tad, ja tās ir jaunu procesu daļa, saimnieciskās darbības izmaksas (proti, elektrība, kurināmais un tehniskā apkope).

2. Intervences veikšanai saņemto aizdevumu atlīdzināšana.

3. Neapbūvētas zemes iegāde, kas veido vairāk nekā 10 % no attiecīgās darbības attiecināmajiem izdevumiem.

4. Investīcijas transportlīdzekļos, kurus izmantos biškopības nozarē strādājošais labumguvējs vai kurus ražotāju organizācija izmantos tirgvedības vai izplatīšanas vajadzībām.

5. Nomātu preču ekspluatācijas izmaksas.

6. Izdevumi, kas saistīti ar nomas līgumiem (nodokļi, procenti, apdrošināšanas izmaksas utt.), un ekspluatācijas izmaksas.

7. Apakšuzņēmuma līgumi vai ārpakalpojumu līgumi, kas saistīti ar darbībām vai izdevumiem, kuri šajā sarakstā minēti kā tādi, par kuriem nav tiesību pretendēt uz atbalstu.

8. Jebkādi valsts vai reģionāli nodokļi vai fiskālās nodevas.

9. Procenti par parādiem, izņemot gadījumus, kad iemaksu veic veidā, kas nav neatmaksājama tieša palīdzība.

10. Investēšana sabiedrību daļās vai kapitālā, ja tās ir finansiālas investīcijas.

11. Izmaksas, kuras radušās personām, kas nav labumguvējs, ražotāju organizācija vai tās biedri, ražotāju organizāciju apvienības vai to ražojošie biedri vai meitasuzņēmumi, vai meitasuzņēmumu ķēdes struktūra 31. panta 7. punkta nozīmē, vai — ar dalībvalsts apstiprinājumu — kooperatīvs, kas ir ražotāju organizācijas biedrs.

12. Intervences pasākumi, kuri nenotiek ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības, tās ražojošo biedru vai meitasuzņēmumu vai meitasuzņēmumu ķēdes struktūras (31. panta 7. punkta nozīmē) saimniecībās un/vai telpās vai kurus neveic dalībvalsts apstiprinājumu saņēmis kooperatīvs, kas ir ražotāju organizācijas biedrs.

13. Intervences pasākumi, ko veic kā ārpakalpojumu vai īsteno labumguvējs, ražotāju organizācija ārpus Savienības; izņēmums ir noieta veicināšanas, saziņas un tirgvedības intervences pasākumu veidi, kas minēti Regulas (ES) 2021/2115 47. panta 1. punkta f) apakšpunktā.

II DAĻA

Vīna nozare

1. Vīndārza ikdienas apsaimniekošana.

2. Aizsardzība pret medījamo dzīvnieku, putnu vai krusas radītajiem bojājumiem.

3. Vējtveru un pretvēja aizsargsienu celtniecība.

4. Piebraucamie ceļi un lifti.

5. Traktoru vai jebkādu citu transportlīdzekļu iegāde.

6. Inficētu vīndārzu izaršana un ieņēmumu zaudēšana pēc obligātās izaršanas veselības un fitosanitāru iemeslu dēļ.

III PIELIKUMS

22. panta 3. punktā minēto atbalsttiesīgo izdevumu veidu saraksts

1. Specifiskās izmaksas par:

   — kvalitātes uzlabošanas pasākumiem,

   — bioloģiskajiem augu aizsardzības līdzekļiem (piemēram, feromoniem un plēsīgajiem kukaiņiem), ko izmanto bioloģiskajā, integrētajā vai tradicionālajā ražošanā,

   — agrovides un klimata intervences pasākumiem, kas minēti 12. pantā,

   — bioloģisko, integrēto vai eksperimentālo ražošanu, arī specifiskas izmaksas par bioloģiski audzētām sēklām un sējeņiem,

   — Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 II sadaļā minēto standartu, augu veselības noteikumu un atliekvielu maksimāli pieļaujamo daudzumu ievērošanas uzraudzību.

   Specifiskās izmaksas ir papildu izmaksas, kas aprēķinātas kā starpība starp parastajām ražošanas izmaksām un faktiskajām izmaksām, un darbības rezultātā negūtie ienākumi, izņemot papildu ienākumus un izmaksu ietaupījumus.

2. Veterinārās zāles, kas paredzētas, lai ārstētu sekas, kuras rada iebrucēji stropos, un lai ārstētu bišu slimības.

3. Izmaksas, kas saistītas ar stropu atjaunošanu un bišu audzēšanu.

4. Mašīnu un iekārtu iegāde medus ražošanas un ievākšanas uzlabošanai.

5. Administratīvās un personāla izmaksas, kas saistītas ar darbības programmu īstenošanu vai ar relevantajiem intervences pasākumiem, to vidū pārskatiem, pētījumiem, grāmatvedības uzskaites un kontu pārvaldības izmaksām, obligātajām izmaksām, kas saistītas ar algām un atalgojumu, ja tās tieši radušās labumguvējam, meitasuzņēmumiem vai meitasuzņēmumu ķēdes struktūrām 31. panta 7. punkta nozīmē, vai – ar dalībvalsts apstiprinājumu – kooperatīvam, kas ir ražotāju organizācijas biedrs.

6. Neapbūvētas zemes iegāde, ja iegāde ir nepieciešama darbības programmā paredzētu investīciju veikšanai un ja izmaksas nepārsniedz 10 % no visiem attiecīgās darbības attiecināmajiem izdevumiem. Izņēmuma un attiecīgi pamatotos gadījumos var noteikt augstāku procentu likmi darbībām, kas saistītas ar vides saglabāšanu.

7. Iepriekš bez Savienības vai valsts atbalsta iegādāta materiāla aktīva, arī lietota materiāla aktīva, iegāde vai līzings piecu gadu periodā pirms iegādes vai līzinga un nepārsniedzot materiālā aktīva neto tirgus vērtību.

8. Fizisku aktīvu noma, ja tā ir ekonomiski pamatota alternatīva iegādei un ir saņemts dalībvalsts apstiprinājums.

9. Nozarēm, kas minētas Regulas (ES) 2021/2115 42. panta a), d), e) un f) punktā, investīcijas transportlīdzekļos, ja ražotāju organizācija pienācīgi pamato attiecīgajai dalībvalstij, ka transportlīdzekli izmanto pārvadāšanai ražotāju organizācijas teritorijā; investīcijas kravas automobiļu papildu aprīkojumā, ko izmanto saldēšanai vai atmosfēras modificēšanai.

10. Investīcijas uzņēmumu daļās vai kapitālā, kas tieši veicina darbības programmas mērķu sasniegšanu.

IV PIELIKUMS

25. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētā norāde uz produkta iepakojuma

— Продукт, предназначен за безвъзмездно разпределяне (Делегиран регламент (ЕС) 2022/126)
— Producto destinado a su distribución gratuita [Reglamento Delegado (UE) 2022/126]
— Produkt určený k bezplatné distribuci (nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2022/126)
— Produkt til gratis uddeling (delegeret forordning (EU) 2022/126)
— Zur kostenlosen Verteilung bestimmtes Erzeugnis (delegierte Verordnung (EU) 2022/126)
— Tasuta jagamiseks mõeldud tooted [delegeeritud määrus (EL) 2022/126]
— Προϊόν προοριζόμενο για δωρεάν διανομή [κατ'εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2022/126]
— Product for free distribution (Delegated Regulation (EU) 2022/126)
— Produit destiné à la distribution gratuite [règlement délégué (UE) 2022/126]
— Proizvod za besplatnu distribuciju (Delegirana uredba (EU) 2022/126)
— Prodotto destinato alla distribuzione gratuita [regolamento delegato (UE) 2022/126]
— Produkts paredzēts bezmaksas izplatīšanai [Deleģētā regula (ES) 2022/126]
— Nemokamai platinamas produktas (Deleguotasis reglamentas (ES) 2022/126)
— Ingyenes szétosztásra szánt termék ((EU) 2022/126 felhatalmazáson alapuló rendelet)
— Prodott għad-distribuzzjoni bla ħlas (Ir-Regolament Delegat (UE) 2022/126)
— Voor gratis uitreiking bestemd product (Gedelegeerde Verordening (EU) 2022/126)
— Produkt przeznaczony do bezpłatnej dystrybucji [Rozporządzenie delegowane (UE) 2022/126]
— Produto destinado a distribuição gratuita [Regulamento Delegado (UE) 2022/126]
— Produs destinat distribuirii gratuite [Regulamentul delegat (UE) 2022/126]
— Výrobok určený na bezplatnú distribúciu [delegované nariadenie (EÚ) 2022/126]
— Proizvod, namenjen za prosto razdelitev (Delegirana uredba (EU) 2022/126)
— Ilmaisjakeluun tarkoitettu tuote (delegoitu asetus (EU) 2022/126)
— Produkt för gratisutdelning (delegerad förordning (EU) 2022/126)
— Táirge lena dháileadh saor in aisce (Rialachán Tarmligthe (AE) 2022/126)

V PIELIKUMS

26. panta 1. punktā un 4. punkta pirmajā daļā minētā maksimālā atbalsta summa par izņemšanu no tirgus

Produkti	Maksimālais atbalsts (EUR/100 kg)	
	Bezmaksas izplatīšana	Citi galamērķi
Ziedkāposti	21,05	15,79
Tomāti (izņemti no 1. jūnija līdz 31. oktobrim)	7,25	7,25
Tomāti (izņemti no 1. novembra līdz 31. maijam)	33,96	25,48
Āboli	24,16	18,11
Vīnogas	53,52	40,14
Aprikozes	64,18	48,14
Nektarīni	37,82	28,37
Persiki	37,32	27,99
Bumbieri	33,96	25,47
Baklažāni	31,2	23,41
Melones	48,1	36,07
Arbūzi	9,76	7,31
Apelsīni	21,00	21,00
Mandarīni	25,82	19,50
Klementīni	32,38	24,28
Sacumas	25,56	19,50
Citroni	29,98	22,48

VI PIELIKUMS

29. panta 2. punktā minētais izņemtajiem produktiem piemērojamo prasību minimums

1. Produkti ir:
   — neskarti svaigu, neapstrādātu produktu gadījumā,
   — nebojāti; nav pieļaujami iepuvuši vai citādi tik stipri bojāti produkti, ka tie vairs nav derīgi patēriņam,
   — tīri, praktiski bez redzamiem svešķermeņiem,
   — praktiski brīvi no kaitīgajiem organismiem un to izraisītiem bojājumiem,
   — brīvi no pārmērīga mitruma,
   — bez neraksturīgas garšas vai smaržas.

2. Produktiem jābūt piemērotiem laišanai tirgū un patēriņam, attiecīgā gadījumā pietiekami izaugušiem un nobriedušiem, ņemot vērā to parastās īpašības.

3. Attiecīgā gadījumā produktiem jāpiemīt šķirnei un tirdzniecības tipam vai kvalitātei raksturīgajām īpašībām.

VII PIELIKUMS

33. pantā minētās pirmsrealizācijas sagatavošanas izmaksas

Produkts	Šķirošanas un iepakošanas izmaksas (EUR/t)
Āboli	187,70
Bumbieri	159,60
Apelsīni	240,80
Klementīni	296,60
Persiki	175,10
Nektarīni	205,80
Arbūzi	167,00
Ziedkāposti	169,10
Citi produkti	201,10